JEJÍ PASTORKYŇA

OPERA o TŘECH JEDNÁNÍCH DLE DRAMATU z VENKOVSKÉHO ŽIVOTA MORAVSKÉHO OD GABRIELY PREISSOVÉ.

SLOŽIL

LEOŠ JANÁČEK

KLAVÍRNÍ VÝTAH SE ZPĚVY

NÁKLADEM KLUBU PŘÁTEL UMĚNÍ V BRNĚ,

V KOMISSI NAKLADATELSTVÍ MOJ. URBÁNKA V PRAZE

TISK ENGELMANNA & MÜHLBERGA V LIPSKU. 20789.

CENA 15 K.

I

Premie na léta

1907 a 1908.

Na pamět

Olgy Janáčkové.

Osoby.

Stařenka Buryjovka, výminkářka a hospodyně ve mlýně . . . . *Alt.*

Laca Klemeň, } nevlastní bratři, vnuci Buryjovky. . . . . *Tenor.*

Števa Buryja, } . . . . *Tenor.*

Kostelnička Buryjovka, vdova, stařenčina snacha . . . . . . *Sopran.*

Jenůfa, její pastorkyně. . . . . *Sopran.*

Stárek . . . . *Baryton.*

Rychtář. . . . . *Bas.*

Rychtářka . . . . *Mezzosopran.*

Karolka, jejich dcera . . . . *Mezzosopran.*

Pastuchyňa . . . . *Mezzosopran.*

Barena, služka ze mlýna . . . . *Sopran.*

Jano, pasák. . . . . *Sopran.*

Tetka . . . . *Alt.*

Muzikanti, vesnický lid.

Děj prvního jednání v Buryjově mlýně, druhého a třetího v jizbě u Kostelničky.

Mezi I. a II. jednáním uplyne doba půl roku, mezi II. a III. dva měsíce.

Ryl a tiskl Engelmann & Mühlberg v Lipsku.

Její pastorkyňa.

Jednání I.

Podvečer. Osamělý pohorský mlýn. V pravo před domovním stavením síňka z dřevěných sloupů. Stráňka, křoviny, několik pokácených dřev, v zadu strouha.

Jenůfa, květináč rozmaryje v ruce, stojí na vyvýšeném místě u struhy a z pod dlaně pohlíží do dálky.

Stařenka sedí v síňce vybírajíc brambory z vrchovatého koše, vykrajuje očka a há= zí do nůše.

V levo na pokáceném stromě sedí tmavovlasý Laca; ořezává křivákem bičiště.

Výstup I.

Stařenka, Laca, Jenůfa, (později) pasák **Jano.**

Allegro. 𝅗𝅥. = 63.

pp Xylofon.

pp

pp

cresc.

f

ff

ff

p dolce

Ped.

Meno mosso.

1

(Opona vzhůru.)

pp

sf sf pp

rit.

a tempo

Jenůfa. *mf* (k sobě)

Už se ve-čer chý - - lí

2

pp

ppp

Ped.

a Šte-vo se ne-vrací a

Šte-vo se ne-vrací!

cresc. et accel.

Hrů-za se na mne

cresc. et accel.

vě - ša - la po ce-lou noc a co jsem se

Ped.

cresc. sf a tempo (zoufale.)

rá - na do - čka-la, z no va!.... O Pan-no

fp a tempo

Ma-ri - a — jest - lis mne os - ly - še - la, jest - li mi fra - je - ra

fp

na voj - nu se-bra-li — a svat-bu pře-ka - zi - li, — jest-li mi fra-je-ra

Ped.

na voj - nu se-bra-li ___ a svatbu pře-ka - zi-li, han-ba mne do-že - ne

k za - tra - ce - ní du - še, k za-tra - ce - ní

du - še!

sf *pp* *f* *ppp* Ped.

O Pan-no Ma - ri - a, bud' mi mi - lo -

Adagio.

3 Tempo I.

sf Stařenka.

sti-va! O Pan-no Ma-ri - a! Je-nůf - - ka,

pp *p*

po-řád tě od prá-ce ší - dla ho-ně-jí!

Ped.

Mé ru - ce ma-jí to vše - cko po-krá-jet? Ke vše-mu na to

sf

Ped.

4 Allegro. 𝅗𝅥 = 116.

sta-ré o - či špat-nè vi - dí.

f *sf* *sf*

Ped.

Laca.

(jízlivě.)

Vy stařenko, už tak na vše-li-cos špat-ně vi-dí te,

už tak na vše-li-cos špat-ně vi-dí-te!

cresc.

5

Ne-ro - bí - te ze mne vždycky,

vždy - - cky jen člo-vě - ka, kte-ré-mu se dá-te na-jest,

kte-ré-mu se dá-te na-jest za to mládkovství, kte-ré-mu se dá-te

pp

na-jest,

pp

za to mlád-kov-ství — na - - jest?

sf

f *sf*

6

Však já vím, že nejsem váš-

sf *ff* *pp*

Ped. *sf* *f* *sf* *sf* Ped.

váš vlastní vnuk, váš

vlastní vnuk!

7

To jste mi po-kaž-dé při-pa - ma-to-va-ly,

cresc.

Meno mosso.

dol.

po-kaž-dé při-pa - ma-to-va-ly, když jsem se-

chlap-čis - ko si-ré za vá - mi při-kradl,

8

Meno mosso.

p

za vá - mi při - kra - dl, když jste mazlí - va - ly Ště - vu na klíně, když jste maz - lí - va - ly Ště - vu na klí - ně a hla - di - ly je - ho vla - sy, že „žlu - té jak slu - ne - čko!“ „Žlu - té jak

Ped.

Ped.

Ped.

Ped.

rall. ♩=♩ 9 a tempo *f* *p dolce*

sluněčko!" Mne jste si ne-všim-ly a já byl tře-ba

rall. *f a tempo* *sf* *pp*

ta-ké si-ro-ta.

Jenůfa. (klečíc od struhy se obrátí) *f*

La-co,

10 *f* *f*

Kdy-by-ste mi vy-ho-di-ly

rit. a tempo *sf*

vždy tak ne-u-cti-vo k sta-řen-ce mlu-víš! Vždy tak

mf

těch dvanáct set mého po-dí-lu,

sf *sf*

ne-u-cti - vo k sta-řen-ce mlu - víš,
mohl bych jít, kam by mne o - či ne-sly!
sf
Ped.
11
Meno mosso.
dolce
po-tom tě ma-jí mít rá - dy!
p
pp
Ped.
Stařenka.
Po - tom tě ma - jí mít rá - dy!
Ba - že, ba - že. Jsem u ně-ho
l. r.
Ped.
Ped.
Po - tom tě ma - jí mít rá - dy!
jen vý-min-kářka ba - že, ba - že, ne-po-va-žu-je mne
Ped.

za hos-po-dyň, na-tož za ro-di-nu!

3 slohy

Moderato. 𝅗𝅥 = 63.

f Laca. (k stařence)

12

A Je-nů-fu dnes vo-lá-te k prá - ci,

když če-ká Štef-ka od as-sen-ty?

Jenůfa. (pro sebe)

On vi-dí člo-věku až do srd -ce tě-ma pro-ná-sle-du-jí-cí-ma o-či-ma, až do srd-

13

mf *sf*

ce, až do srd - ce. A-ni mu od-po-ví-dat ne-bu-du —

ppp

sf

zlochovi.

ff *ff* *fp* 6

Ped.

(K stařence:)

Sta - řen - ko, ne-hně-vej-te se,

dolce

3

sta - řen - ko, ne - hně - vej - te se!

Já to vše - cko vy - na - hra - dím,

Ped. Ped.

sf

vše - cko, vše - cko vy - na - hra - dím.

Ped. Ped.

14

Vzpo-mně - la jsem si na roz-ma-ry - ju,

Ped.

že mi u - sy - chá; šla jsem ji

Ped.

o - mo - čit k vo - dě.

Ped. Ped.

15

(S povzdechem)

A kdy - by mi us - chla,

ppp

Ped. Ped.

viď - te, sta - řen - ko, ří - ká se,

Ped. Ped.

že us-chne po-tom všech-no ště-stí v svě-tě,

Ped. Ped.

že us-chne po-tom vše-chno ště-stí v svě-tě,

vše-chno ště stí v svě-tě!

dim. pp

Jano (volá ze mlýna.) f

Je-nůf-ka,

mf Ped.

ej, Je - nůf - - ka,

Ped.

(přiběhne)

ej!

f

16

f

Už znám čí-tat, už znám čí-tat, už jsem to po-tre-fil! Na-ry-saj-te mi

p (prosebně)

sf

p

p

Ped.

Jenůfa.

Dočkaj, do-čkaj Ja-no! Do-čkaj

za-se ji-ný li-stok! Na-ry-saj-te mi za-se ji-ný li-stok!

p

Ped. Ped. Ped. Ped.

až půjdu do města, při-ne-su ti čí-tanku, při-ne-su ti čí-tan-
Ped.
ku, a v té si bu-deš ří-kat!
Ped.
17
A-ji psát tě, psát tě nau-čím, a-by
pp
cresc.
z te-be byl lep-ší člo-věk. A včil si jdi po práci,
Ped.
Ped.

včil si jdi po prá-ci, a-by nás sta-řen-ka ne-hu-bo-va-ly,

Ped. Ped. Ped.

a-by nás sta-řen-ka ne-hu-bo-va-ly!

dim.

p

Ped. Ped.

18

Jano (odbíhá)

(z dálky, ve mlýně:)

f

Ej, ——

sf

mf

Ped.

ej,

ej, ——

Ped.

ej! Čí - tat u - mím, ej,

Ped.

čí - tat u - mím, ej, Je-nů-fa mě na-u- či-ly!

sf

sf

Ped.

Ped.

19

sfpp *pp*

Ped.

Ped.

Ped.

Stařenka.

volněji.

Co to máš za ra-dost!

Ped.

Ped.

Co to máš, děv-či-co, za ra-dost! Ba-re-nu jsi na-u-či-la

Ped.

ta-ké čí-tat! Mužs-ký rozum máš

Ped.

po svo-jí pě-stounce, u-či-te-lem, u-či-te-lem

být si mě-la.

Jenůfa (s povzdechem.)

20 Ba, ba,

pp

Ped.

můj roz - um, mi - lá sta - řen - ko, už

8

— dáv - no mi tu ně - kde do vo-děn-ky spa-dl.

8

Ped. Ped.

21

8

(pravá ruka.)

sf f f

Ped.

f

Ba, ten můj roz um,

pp

Ped.

sta - řen - ko, ba, ten můj roz - um už dávno mi tu

ff p ff

Timpani

pp

Ped. Ped.

Výstup II.

Stárek a předešlí.

Stárek (v městských, moukou pobílených šatech kráčí kolem a zastaví se u Lacy.)

Laca.

Může být pěkné bičiště!

Mám tupý

a tempo

křivák,

abych se stím dvě hodiny páral!

Nabrus mi ho!

Ped.

Stárek (vytáhne z kapsy brousek a ostří nůž.)

Nabrousím!

Xylophon.

23

(Zatím Laca koncem bičiště strhne Jenůfě šátek s hlavy.)

mf *sf* *pp*

Jenůfa (neohlédnuvši se:)

To ty, La-co, tys od-jak-ži-va ta-ko-vý di-voň...

Laca. *f*

Kdy-by ti to Šte-va u-či-nil,

Jenůfa.

On by to tak ne-u-či-nil, on by to tak

to by ne-va-di-lo? Viď, to by ne-va-di-lo?

ne-u-či-nil.

f *sf*

Pro-to-že vždy se mu hod-ně po-sta-víš na blíz-

dim.

Jenůfa.

ko. *p* Co je ti po nás — o se-be se

pp

sta-rej! Co, co je ti po nás —

(Odchází síňkou do jizby po chvilce vyjde,

o se-be se sta-rej, o se-be se sta-rej!

posadí se ke koši a pilně vykrajuje.)

Ped.

(k stárkovi, dívaje se za odcházející:)

Laca

f

To bu-de pěkná šva-gri-na,

f

vše-ho mi do-bré-ho nachy-stá!

riten.

24

Meno mosso. 𝅗𝅥 = 72.

Stárek. *f*

Což, *sf* což,

a tempo

sfppp

fp

Ped.

což, pěkná je, až se z to-ho hla-va ma-te; *sf* což-pěkná je!

sfp

Ne-se se jak hol-ba má-ku, jak hol-ba má-ku

mf (přidušeně:)

a s tě-ma si-vý-ma o-či-ma by du-ši z tě-la vy-tá-hla. Což, pěk-ná

sf

Ped.

je! Což, pěk-ná je, až se z to-ho hla-va ma-te!

sf

A-le nač to-bě to vy-klá-dám — však tys je-jích o-čí

f *p*

25

dim.

Ped.

Laca.

accellerando *sf* (Posměšně) *sf*

ta-ké zku sil! Já! Já!

f accellerando *sf* *cresc.*

Ped.

f a tempo *rit.* *pp*

Mohl jsi se přesvědčit kte-rak ji lú — bím, kte-rak ji

ff *sf a tempo* *rit.*

Ped.

a tempo *p*

lú — bím! Na - ří - ka-la si tu

a tempo *p*

Ped. Ped.

nad roz-ma-ry - jou. Ne - tu - ší, že jsem jí do hlí - ny

za - hrá - bl ží - ža - ly, a - by jí zrov - na tak, zrov-na tak

po - vad-la, jak ta je - jí svat - ba se Štefkem -

ke kte-ré se chys - ta - jí.

mf Ped. Ped. *sf* *f* Ped. 26 *sf* Ped.

Stárek.

f Vi - díš, La - co, — to je mi po - div-né,

co z te-be ro - bí ta-ko-vé-ho, ta-ko-vého zlo - cha.

ff

Ped.

p

Však

27

sf

sfpp

ty ne-za - pí - raj ne máš

ta - ko-vé-ho srd - ce. A po - zdá-vá

Ped. Ped.

se mi, že před Je - nů - fou mě - ní-váš bar - vu.

Laca.

mf Hlú-po-ty! *mf* Běž si po svém.

ff

Ped.

28

p A - le, stár-ku — *f* on ji je-ště ne-má,

sfpp *pp* *sf pp*

Ped.

sf on ji je-ště ne-má. *mf* Je-stli ho dnes při as-sen-tě od-vedli,

sf pp *dim.*

Laca.
sfz
bu-de po svat-bě, sf bu-de po-svat-bě.

Stárek.
sf
Ne-od-ved-li! sf Ne-od-ved-li!

29
𝅗𝅥 = 𝅗𝅥
ff ff

Stárek.
sf
Recit.
Ne-od-ve-dli! Po-tkal jsem po-se-lá-ka; je jich odvedeno všeho všudy devět_a

Jenůfa.
(vyskočí rozradostněna)
sf
Ne-od-ved-li, (líbá stařenku) ne-od-ved-li!

Laca.
(vyskočí)
sf
Ne-od-ved-li, ne-od-ved-li!

Stárek.
a tempo
Šte-va ne, Šte-va ne! sf Ne-od-ved-li!

a tempo sff
8
3 3 3
f
Ped.

Jenůfa.

Bo-že můj, ne - od - ved - li! Sta-řen-ko mo - ja!

Laca.

To je po-tom spra - ve - dl - nost, spra - ve - dl - nost!

Jenůfa.

Ne - od - ved - li,

Stařenka

Ne-od-ved-li?

Laca.

To je po - tom spra-ve-dl-nost! Ne - od - ved - li!

Stárek.

Ne-od-ved-li!

Jenůfa.

sta- řen- ko mo - ja!

Stařenka.

Už mu

Laca.

To je po - tom spra-ve-dl-nost!

Stárek.

Už mu ště - stí od-jak-ži-va

Jenůfa. (líbá stařenku)

Ne - od - ved - li! Sta-řen-ko mo - ja!

Stařenka. (Kostelnička vstoupí.)

ště - stí od-jak-ži-va pře - je!

Laca.

So - haj ja - ko ská - la, ja - ko ská - la!

Stárek.

od-jak-ži-va pře - je.

Ne - od - ved - li,

Ne-od-ved-li?

To je po - tom spra-ve-dl-nost! Ne - od - ved - li!

Ne-od-vedli!

Ped. Ped.

Jenůfa.

sta - řen - ka mo - ja!

Kostelnička.

Ště - vu ne-od - ve-dli?

Laca.

Spra-ve-dl-nost!

(Jenůfa spěchá políbit pěstounce ruku)

Ště - vu ne-od-ve-dli?

To je po-tom spra-ve-dl-nost! to je po-tom spra-ve - dl-nost!

Jenůfa.

Ví-ta-jte! Ví-ta-jte, mamičko!

Stárek.

Na, kři-vák; zdá se mi, že se nedá dobře brousit.

(Kostelnička vejde do stavení.)

(Laca mlčky sejme klobouk a zabývá se dál bičištěm.)

Výstup III. a IV.

Stařenka. Jenůfa.

Con moto. 𝅗𝅥 = 63.
(Stárek pozdraví a odejde do stavení)

Stařenka. (chystá se za Kostelničkou)

30

fp

p

Co ty, Je-nů-fo, za ma-mič-kou ne-vej-deš?

a tempo

sf

p

10

Jenůfa.
espressivo

Pro Bo-ha, sta-řenko, ne-po-sí-lej-te mne za ní, ne-po-sí-lej-te mne za ní! Pro Bo-ha, sta-řen-ko,

Ped.

pro Bo - ha, sta - řen - ko, ne - po - sí - lej - te mne

Jenůfa.

p

za ní! Ne - po - sí -

Stařenka.

Div - nás, děv - či - co,

Rekruti.
za jevištěm.

Bass I. *f*

Vše - ci sa že - ni - ja

sfp

lej te

rit.

div - nás, div - nás jak - si,

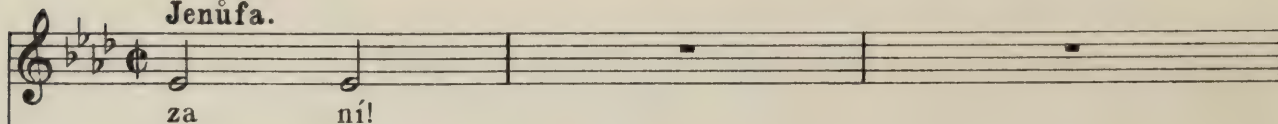
voj - ny sa bo - ji - ja!

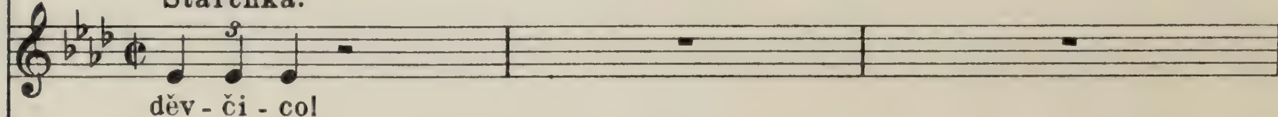
rit.
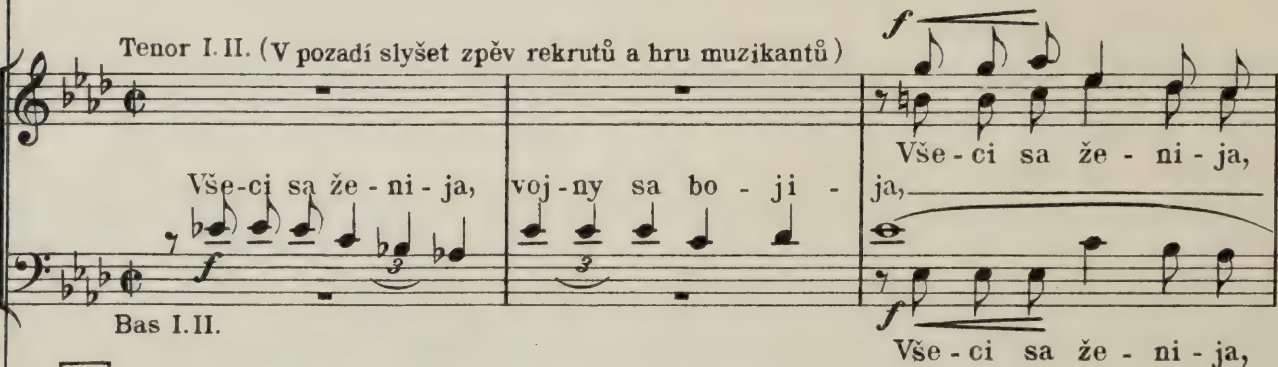
Výstup V.

Stárek, rychtář, Laca, stařenka, Jenůfa, (později) **Kostelnička.**

Più mosso. 𝅗𝅥 = 76.

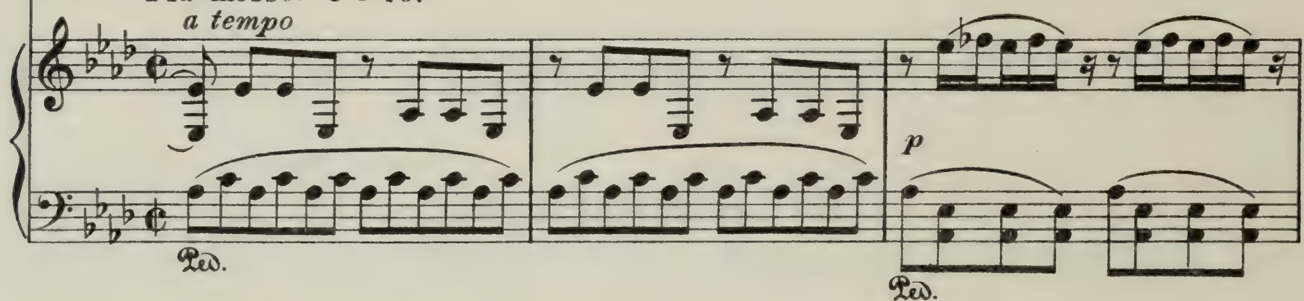

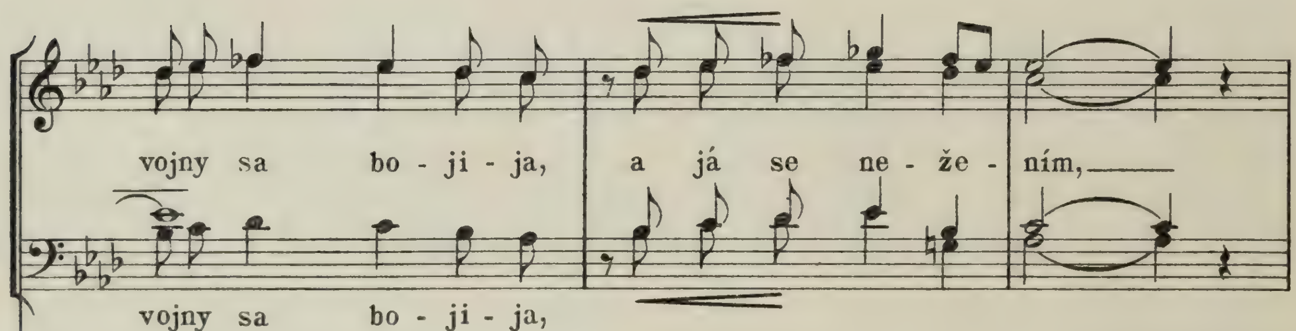

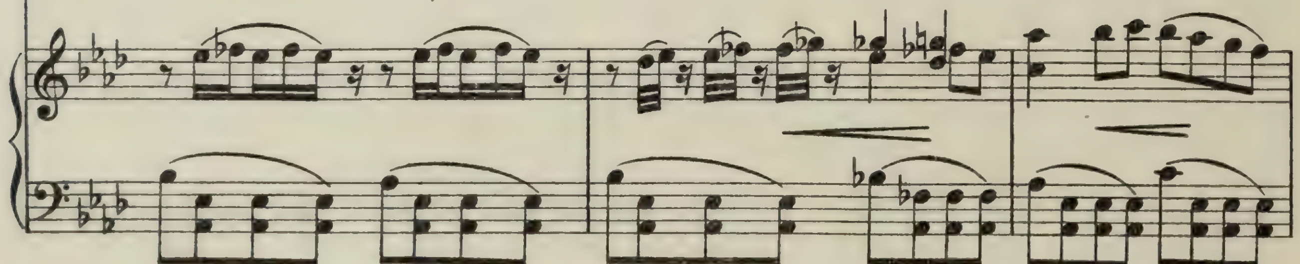

31

Più mosso. 𝅗𝅥 = 76.

f

voj-ny sa ne - bo - jím! Ke-rý je bo - ha-tý,

f

f

sf

z vojny sa vy - pla - tí, a já ne - bo - rá - ček

Števa. *f* (V pozadí.)

A já tím

mu-sím být vo - já - ček.

f

marcato

Jenůfa. (Vyhlídá rekruty a poznává Števu.)

f

Šte - va!

Števa.

vo - já-kem musím být, a já tím vo - já-kem musím být!

Jenůfa. **Števa.**

Šte - vu - ška! A ko - nec mi - lo - vá - ní,

Rekruti.

Ten. *f*

Bas. A ko - nec

sf

f

Ped.

a ko - nec mi - lo - vá - ní, a ko - nec

sf

mi - lo - vá - ní, a ko - nec mi - lo - vá - ní!

f *sff*

mi - lo - vá - - ní! Ju - chej!

Ten. Ju - chej! Ju - chej!

f

Bas. Ju - chej! Ju - chej!

sf

Vyjde stárek.

sf (Rekruti vystupují s levé

Šte - va se ne - chá

(Mleči a chasa mlynářská vybíhají.)

Ju - chej!

f

strany.)

do - pro - vá - zet!

32

f

Po - znat to

(Kluci ze vsi, jeden s dětskou trubkou.)

marcato

na něm, že ho ne - od - ved - li!

Stárek.

po znat to na něm, že ho ne-odvedli!

Ten. I. II.

Rekruti. Ej ju-chej! Ej ju - chej!

(S levé strany objeví se Števa s rekruty a čtyřmi muzikanty, houslisty, Jenůfa mu běží v ústrety.)

Bas I. II.

Sopr. Alt.

Chasa. Ej ju - chej! Ej ju - chej!

Ten. Bas.

Ten. I. II.

Rekruti. Ej ju - chej! Ej ju - chej! Vše-ci sa že - ni - ja,

Bas I. II.

voj-ny sa bo - ji - ja, a já se ne - že - ním,

Chasa.

Ej ju-chej! Ej ju-chej! Ej juchej!

Rekruti. voj-ny sa ne - bo - jím.

Ke-rý je bo - ha-tý,

Laca.

A bo-ha-tý z voj-ny sa vy-pla-tí,

Chasa. Sopr. Ten.

A bo-ha-tý z voj-ny sa vy-pla-tí,

z vojny sa vy - pla-tí, a já ne-bo - rá - ček

z voj - ny sa vy - pla - tí.

Alt.

z voj - ny sa vy - pla - tí. Ej ju - chej! Ej ju - chej!

Bas.

musím být vo - já - ček.

Števa (rusovlasý se kšticí do čela, napilý, drží se nejistě na nohou, klobouk plný kvítí zdvíhá vysoko nad hlavu.)

33

f

A já tím

sf *sf* *sf*

vo - já - kem mu - sím být, a ko - nec

sf *sf*

mi-lo-vá-ní, a ko-nec mi-lo-vá-ní,

a ko-nec mi-lo-vá-ní, a ko-nec mi-lo-vá-ní!

a ko-nec mi-lo-vá-ní, a ko-nec

Jenůfa.

(Kostelnička se objeví na prahu stavení) Ště - - - vo!

Števa.

a ko-nec mi-lo-vá-ní!

Bas I. II.

mi-lo-vá-ní!

Jenůfa.

Ště-vu-ško, Ště - vo!

Výstup VI.

34 Vivace.
Oboe. *f* *sf* *sf* *accel.* *sf*
Ped.

35 Meno mosso. (*Quasi Andante.*)
pp *sf pp*

Jenůfa (vyčítavě:)
Du - ša mo - ja, Šte - vo, Šte - vu - ško!
dim.

pp *rit.*
Ped. Ped.

Jenůfa. *p*
Tys za - se už na - pi - lý!

Števa. *a tempo* *f* *sf*
Já, já!

36 *f* *a tempo*
Ped.

Já, já! Já na - pi - lý? Já na - pi - lý?
sf *f* *sf* *sf* *f*

Števa.

To ty mně, Je-nůf - ka?

To ty mně?

To ty mně,

Je-nuf - ka?

To ty mně?

37

Víš,

že já se vo-lám Šte - fan Bu-ry - ja?

Že mám půl-lá-no-vý mlýn?

Pro-to se na mě děv-ča - ta smě-jú,

pro-to se na mě děv-ča - ta smě-jú!

Tuhle

(ukazuje kytičku) (obrací se k muzikantům)

vo-ničku jsem do-stal od tej jed-nej! Co nehra-je-te?

38

Vy hla-do-ví za-jí-ci! Vy

hla-do-ví za-jí-ci!

(Rozhazuje oběma ruka-

Ped.

ma zkazajky peníze, jež muzikanti sbírají.)

Tu má-te! Tu má-te! Zahrej-te tu

cresc.

ff

Je-nůf-či-nu: „Da-le-ko ši-ro-ko do těch nových zámků..."

f

39

Sopr. Alt. Con moto. (♩=152.)

mf

1.Da-le-ko ši-ro-ko do těch No-vých zám-ků; sta-vi-ja
2.Mo-je-ho mi-lé-ho na sám vr-šek da-li, zla-tú ma-

Bas I.II.

mf

3.Zla-tá ma-ko-vén-ka dů-le z ve-že spad-la, mo-ja ga-

Con moto. (♩=152.)

Števa.

f

1. Da-le-ko ši-ro-ko

Sopr. Alt.

1. tam ve-žu ze sa-mých šo-háj-ků. Da-le-ko ši-ro-ko
2. ko-věn-ku z ně-ho u-dě-la-li.

f

Tenor.

f

2. Mo-je-ho mi-lé-ho

Bas I.II.

f

3. la-ne-čka do klí-na ju vza-la. Zla-tá ma-ko-věn-ka

1. do těch No - vých zámků; sta-vi-ja tam ve-žu ze samých šo - háj - ků!

1. do těch No - vých zámků; sta-vi-ja tam ve-žu ze samých šo - háj - ků!

2. na sám vŕ - šek da-li, zla-tú ma - ko-věn-ku z ně-ho u-dě - la - li.

3. dů-le z ve - že spadla, mo-ja ga - la-nečka do klí-na ju vza - la.

(v tanci se pokračuje)

mf *sf*

f

Tenor. (Ustanou v tanci.)

ff Moja galanečka

Bas I. II. *string.*

ff Moja galanečka zlatú

40

Števa.

f Pojď sem, Jenůfka!

Tenor.

zlatú makověnku, do klína ju vzala! Moja

Bas I. II.

makověnku, do klína ju vzala! Moja galanečka

f *f*

(Števa vezme Jenůfa kolem pasu.)

galanečka zlatú makověnku, do klína ju vzala!

zlatú makověnku, do klína ju vzala!

Števa.

Tak půjdem na zdavky s muzikou!

41 Vivace.

(v divokém tanci)

(Kostelnička zarazí kývnutím ruky muzikanty.)

Moderato. ♩. = 66

Kostelnička.

42

43

A tak by-chom šli ce-lým ži-vo-tem_ ce-lým ži-vo-tem_ a ty Je-nů-fa, a ty - Je nů fa moh-la bys ty roz-ha-zo-va-né pe-ní-ze sbí-rat, peníze

44

sf *f espressivo*

sbí-rat! Věr-ná jste si ro-di-na!

sf *f* Ped.

f *accel.*

Po-víš mu, že já ne-do-vo-lím, a-by-ste se prv

45

f Ped.

accel. *sf*

se-bra-li, že já ne-do-vo-lím, a-by-ste se prv

accel.

se-bra-li, až po zkou-šce je-dno-ho ro-ku,

sf

sf 2 2

když se Ště-vo ne-o-pi-je,

Bas I.II.

Rekruti.

f

A - le je to přís-ná

46

f

f

sf 2 2

když se Ště-vo ne-o-pi-je!

žen-ská!

A - le je to přís-ná

Più mosso.

Tenor I.II.

f

A - le je to přís-ná žen - ská, a - le je to přís-ná

Bas I.II.

žen - ská! A - le je to přís-ná žen - ská

sf sf sf

dim.

žen - ská, žen - ská, přís - ná

a - le je to přís-ná, zen - ská, a - le je to přís-ná

dim.

a - le je to přís-ná žen - ská,

sf sf dim.

Kostelnička.

Ne - u - poslech-neš-li,

žen - ská!

žen - ská, žen - ská!

a - le je to přísná žen-ská!

47

fp rit.

Ped.

Je-nů-fo, dáš-li je-ho slo-vům přednost před mý - ma,

ff

ff Ped.

f

Bůh tě tvr-dě ztre-stá, Bůh tě tvr-dě ztre-stá,

sf *sf*

(Števa zaražen si položí hlavu na sloup.)

Bůh tě tvr-dě ztre-stá!

Stařenka. *f*

O dce-ra mo-ja, dce-ra mo-ja

ff *sf*

48

Je to přís-ná žen-ská, je to přís-ná

sf

Kostelnička.

Mí-vaj-te se ta-dy do-bře, mí-vaj-te se ta-dy do-bře,

Stařenka.

žen-ská! Vždyť on ten šo-há-jek

fp *fp*

(odchází.)

mí-vaj-te se ta - dy do - bře!

ne-ní tak zlý! Vždyť on ten šo- há-jek

Laca (ksobě výsměšně:)

Pohlaď-te šo- háj - ka, po-hlaď-te!

Stařenka.

ne-ní tak zlý, a - ni ten je - jí

Laca.

Po-hlaď-te, šo - háj - ka, po-hlaď-te, po-hlaď-te!

Ped.

Stařenka.

ne - bož - tík můj syn ne - byl už nej- hor - ší,

Tenor

pp

A - le je to pří - sná

Rekruti.

Bas II.

pp

49

A - le je to pří - sná

Ped.

ne - byl už nej - hor - ší!

Laca. vděčně:

Kos-tel - nič-ko, u - pa-dl vám

žen - ská!

A - le je to pří - sná

A - le je to pří - sná žen - ská,

žen - ská!

A - le je to pří - sná

Laca.

šá - tek_

a já bych Vám

žen - ská!

a le je to pří - sná žen - ská!

žen - ská!

pp

ta - ké, ta - ké ru - ku po - lí - bil.

Kostelnička.

Mí-va-jte se ta-dy dobře!

50

Ped.

Stařenka. Presto.

rit.

51

A vy mu-zi-kan-ti jdě-te dom, jdě-te dom, jdě-te dom, jdě-te dom!

tr

Ne-svá-děj-te chlap-ců! Jdě-te dom, jdě-te dom, ne-svá-děj-te chlap-ců!

Sopr.

Jdě-te dom, jdě-te dom,

52

Sopr. Alt.
Jdě-te dom, jdě-te dom! A vy mu-zi-kan-ti, jdě-te dom, jdě-te dom,
Tenor. Bas.
A vy mu-zi-kan-ti, jdě-te dom,
Dom!
53
Stárek.
Jdě-te dom, jdě-te dom,
ne-svá-děj-te chlap-ců, ne-svá-děj-te chlap-ců,
jdě-te dom, ne-svá-děj-te, ne-svá-děj-te chlap-ců
Jdě-te dom, jdě-te, jdě-te
jdě-te dom, jdě-te dom,
ne-svá-děj-te chlap-ců, ne-svá-děj-te chlap-ců
ne-svá-děj-te ne-svá-děj-te chlap-ců
dom! Jdě-te dom, jdě-te, jdě-te

Meno mosso. Stařenka.

54

Jdi se vyspat, Šte-vuško, jdi!

fpp Muzikanti odcházejí.

Ped. * Ped.

Jseš mladý, ka-ma-rá-di tě svá-dí, za-pomněl zapomněl jsi se!

Tempo I. (Presto.)

Tenor I.II. *f*

Rekruti. Ka-ma-rá-di tě svá-dí? Ka-ma-rá-di tě

Bas I.II. *f*

55 Tempo I. (Presto.)

svá-dí? Ka-ma-rá-di tě svá-dí? Ka-ma-rá-di tě svá-dí?

sf

(Rekruti odcházejí.)

Stařenka.

A ty Je-nů-fo, ne-plač, neplač!

riten.

Meno mosso. 𝅗𝅥 = 80.

56

Kaž-dý pá-rek si mu-sí svo-je trá-pe-ní

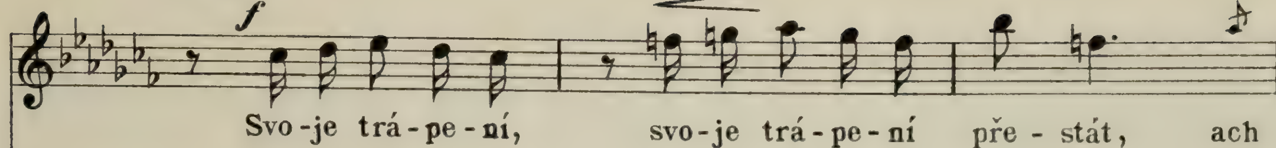
pp

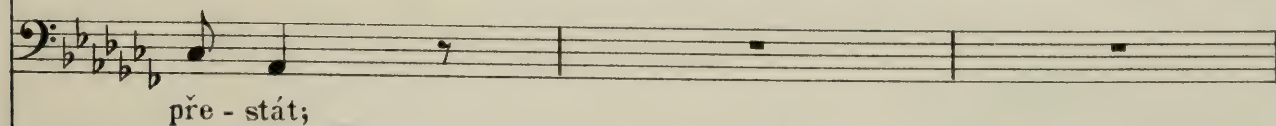
přestát, trá-pe-ní přestát, ach přestát;

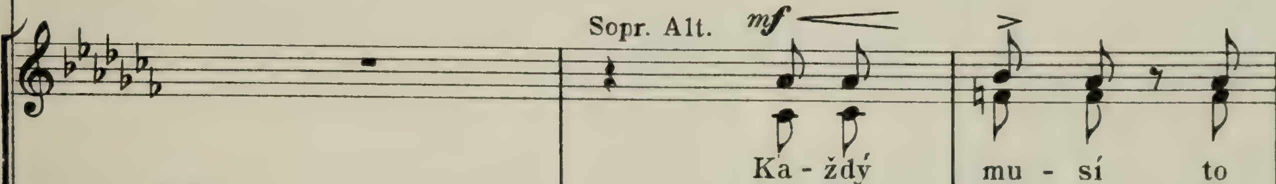
Stárek.

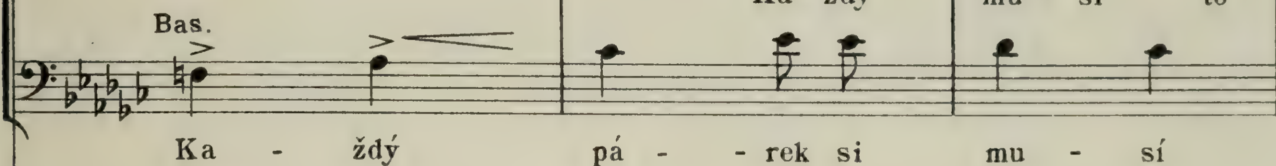
Ka-ždý pá-rek si mu-sí

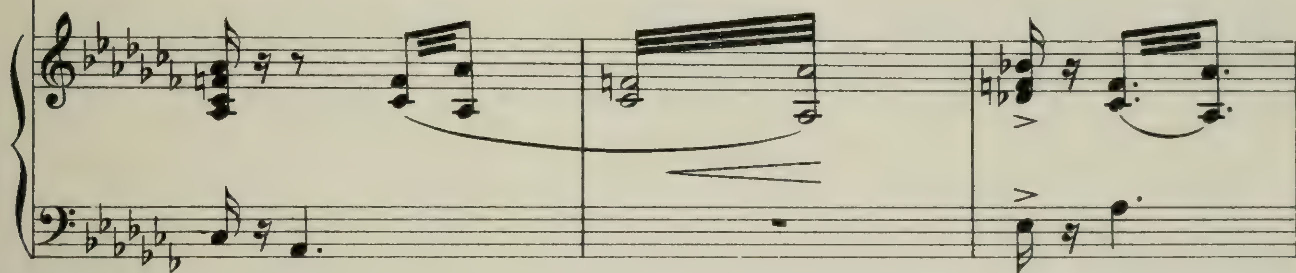
svo-je trá-pe-ní pře-stát, svo-je trá-pe-ní

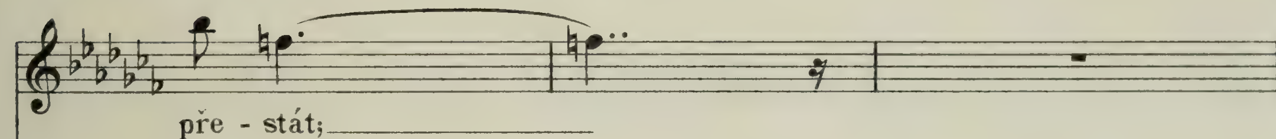

Laca.
Svo-je trá-pe-ní, svo-je trá-pe-ní pře-stát, ach

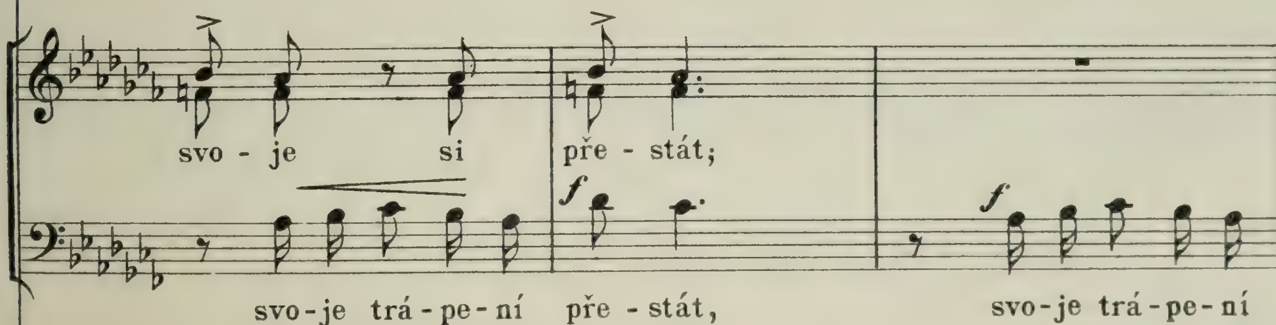

pře-stát;

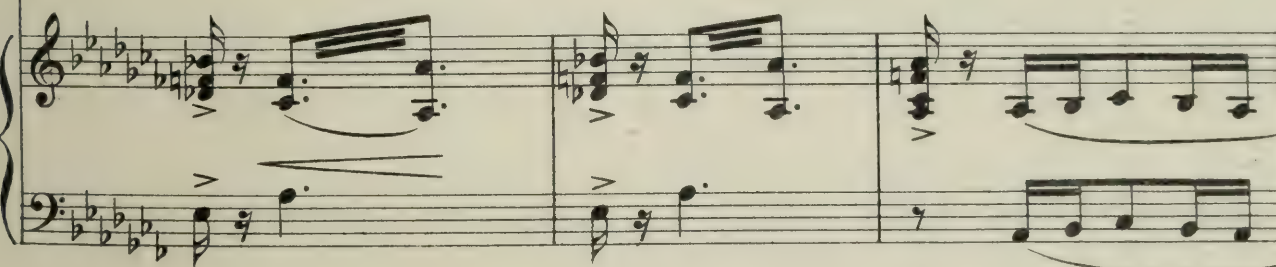

Sopr. Alt.
Ka-ždý mu-sí to

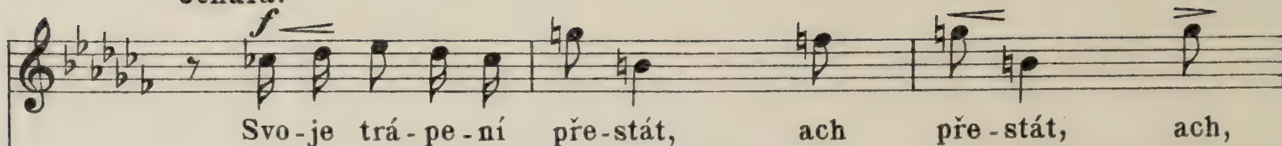

Bas.
Ka - ždý pá - -rek si mu - sí

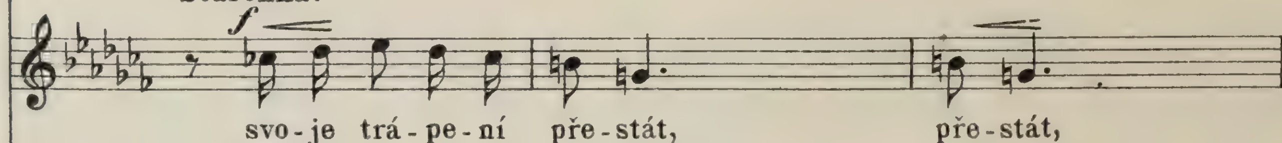

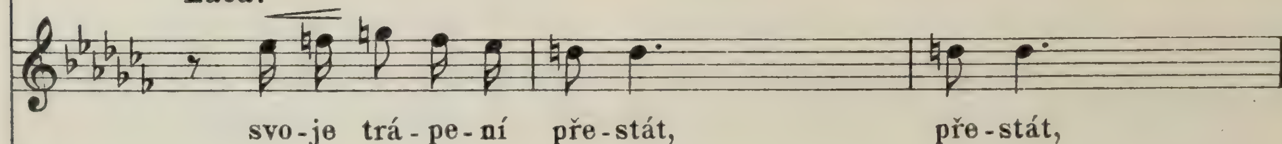

pře-stát;

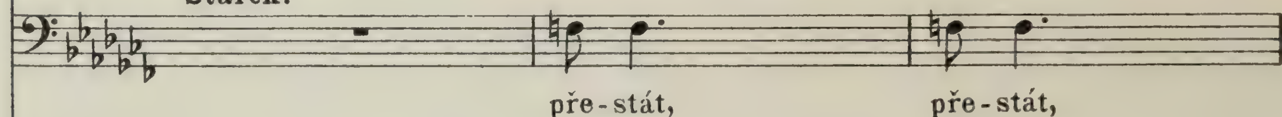

svo - je si pře - stát;
svo-je trá-pe-ní pře-stát, svo-je trá-pe-ní

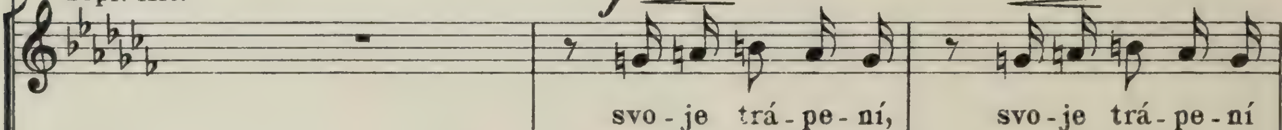

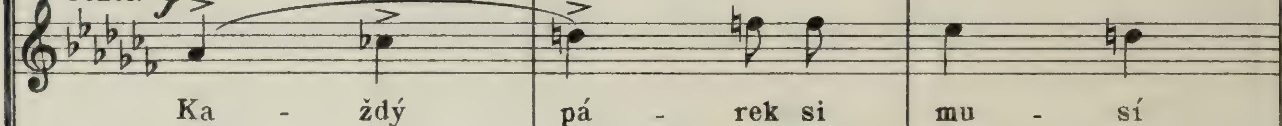

Jenůfa.
f
Svo-je trá-pe-ní pře-stát, ach pře-stát, ach,

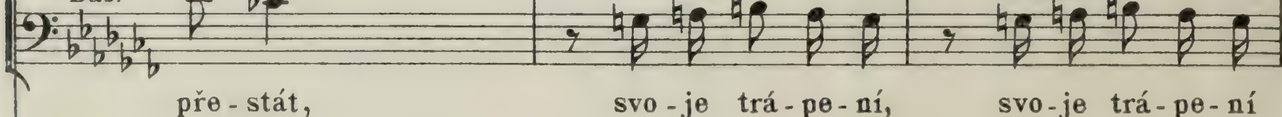

Stařenka.
f
svo-je trá-pe-ní pře-stát, pře-stát,

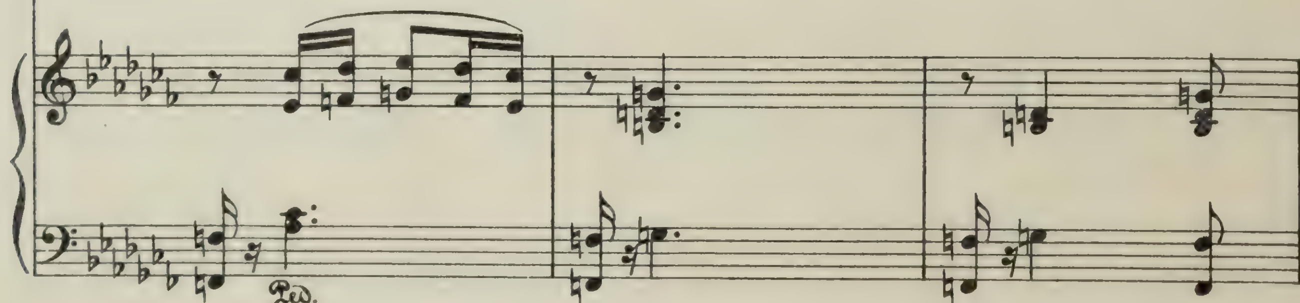

Laca.
svo-je trá-pe-ní pře-stát, pře-stát,

Stárek.
pře-stát, pře-stát,

Sopr. Alt.
f
svo-je trá-pe-ní, svo-je trá-pe-ní

Tenor.
f
Ka - ždý pá - rek si mu - sí

Bas.
pře-stát, svo-je trá-pe-ní, svo-je trá-pe-ní

svo - je trá - pe - ní pře - stát, ach,

svo - je trá - pe - ní pře - stát, ach,

svo - je trá - pe - ní, ach,

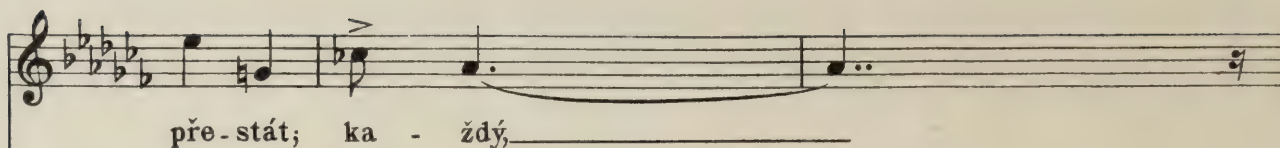
svo - je trá - pe - ní pře - stát, ach,

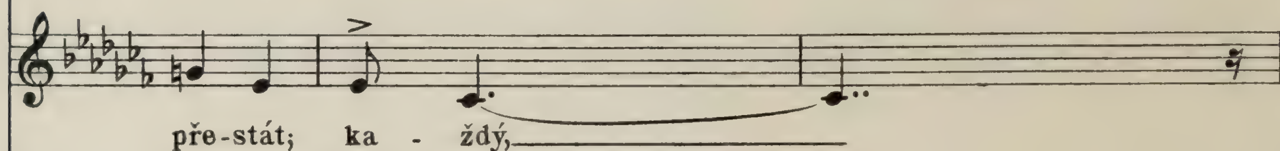
pře - stát, svo - je trá - pe - ní!

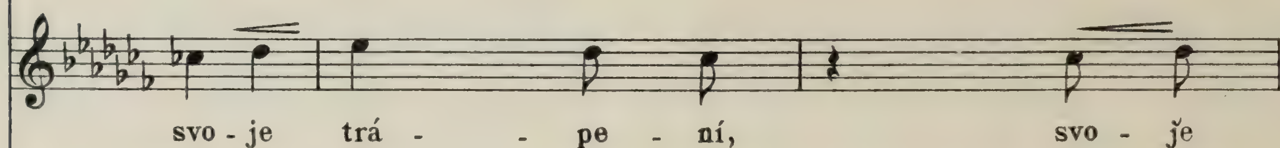
svo - je trá - pe - ní pře - stát.

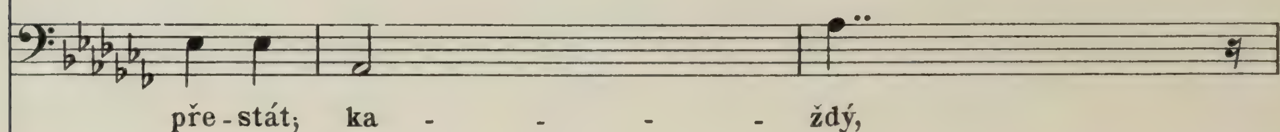
pře - stát, svo - je trá - pe - ní!

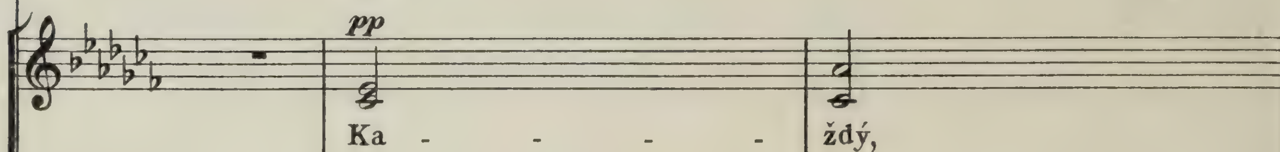
57

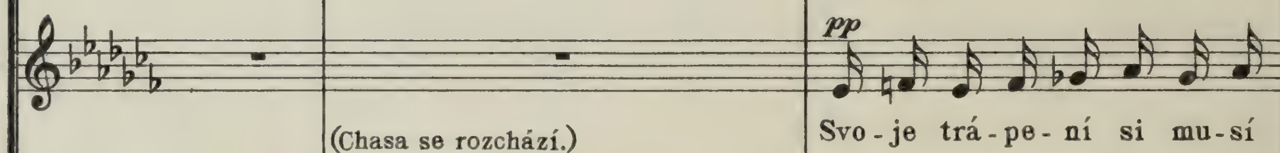

pře - stát; ka - ždý,

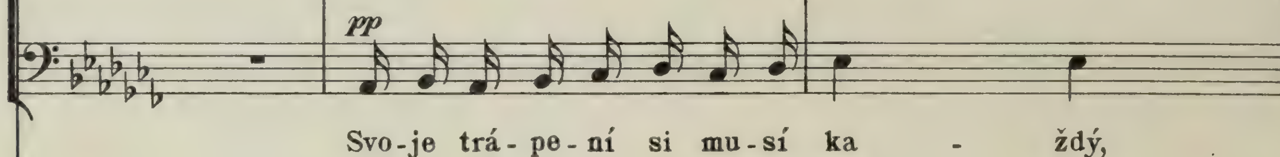

pře - stát; ka - ždý,
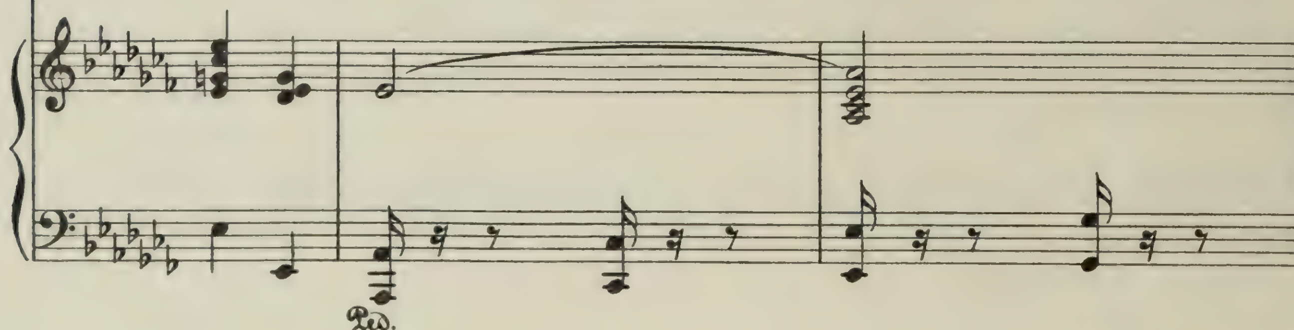

svo - je trá - - pe - ní, svo - je

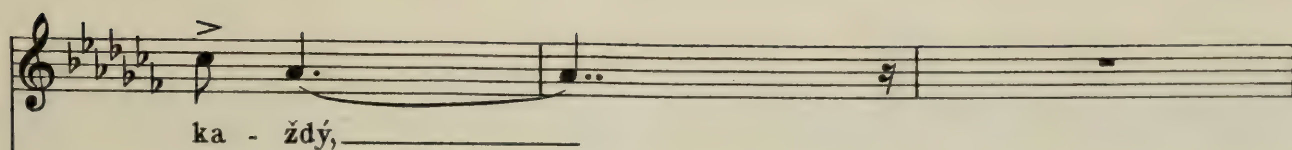

pře - stát; ka - - - - ždý,

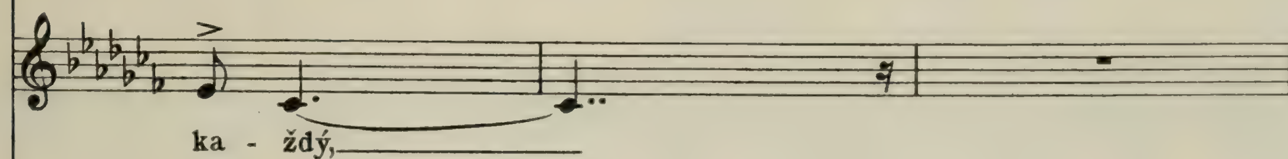

pp
Ka - - - - ždý,

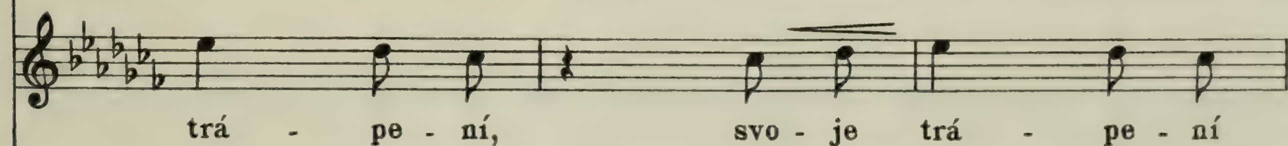

pp
(Chasa se rozchází.)
Svo - je trá - pe - ní si mu - sí

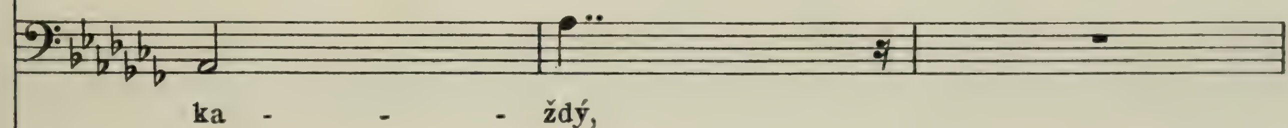

pp
Svo - je trá - pe - ní si mu - sí ka - ždý,

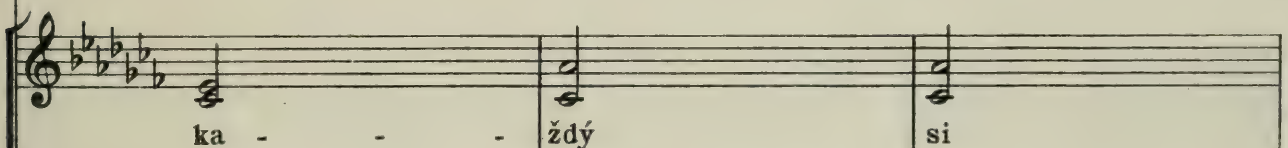

Ped.

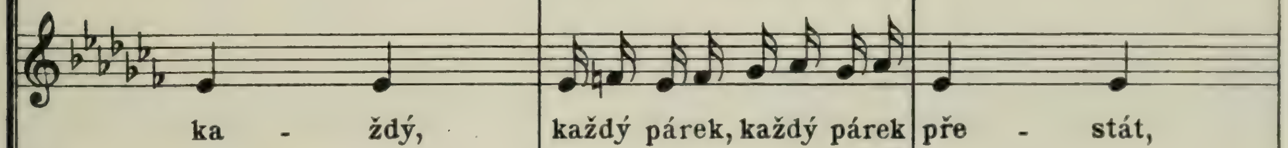

ka - ždý,

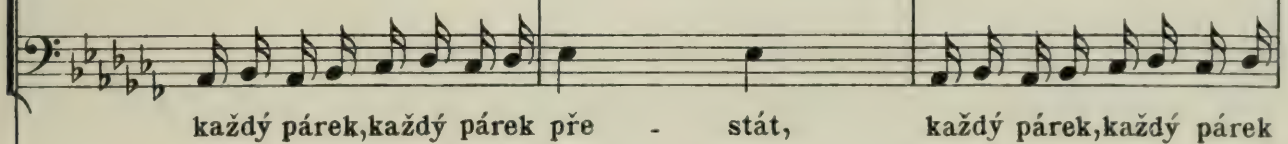

ka - ždý,

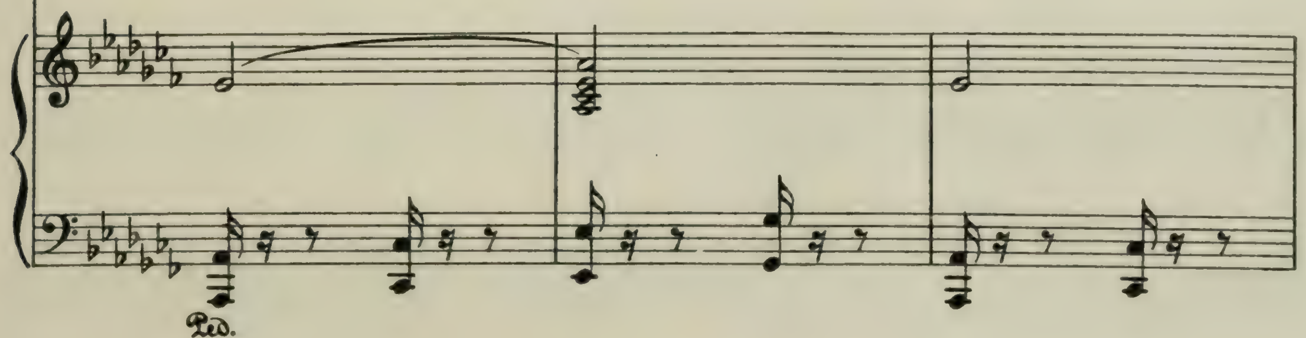

trá - pe - ní, svo - je trá - pe - ní

ka - - - ždý,

ka - - - ždý si

ka - ždý, každý párek, každý párek pře - stát,

každý párek,každý párek pře - stát, každý párek,každý párek

Ped.

ka - ždý

ka - ždý

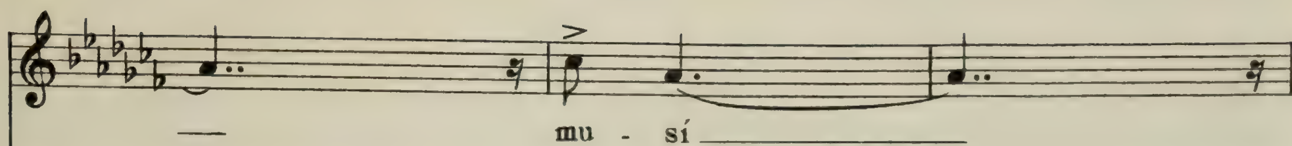
pře - stát, svo - je trá - pe - ní,

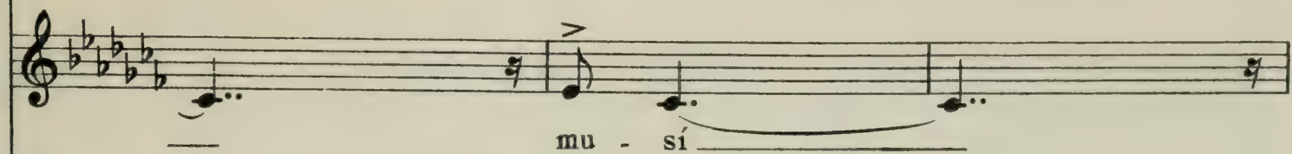
ka - - - -

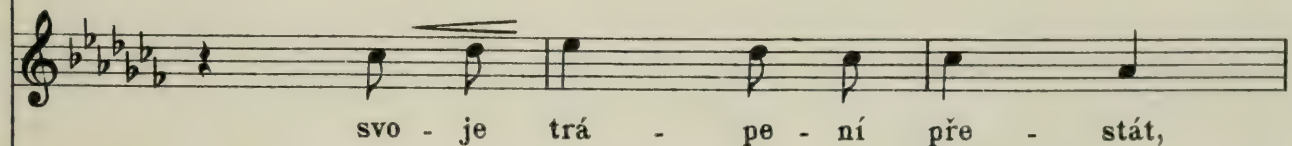
svo-je trá-pe-ní mu - sí pře - - - -

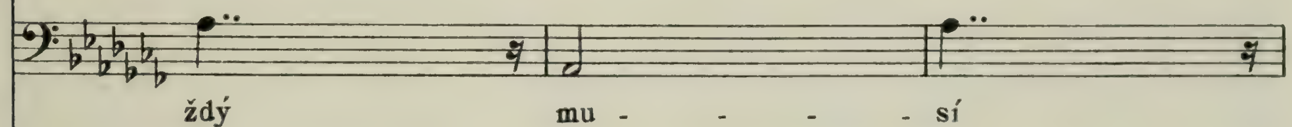
svo-je trá-pe-ní mu - sí, svo-je trá-pe-ní si mu-sí

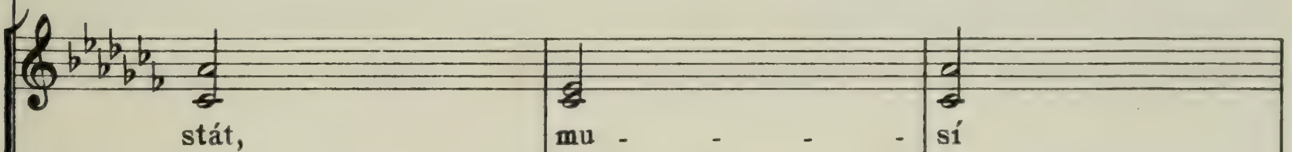
pře - stát, svo-je trá-pe-ní si mu-sí ka - ždý,

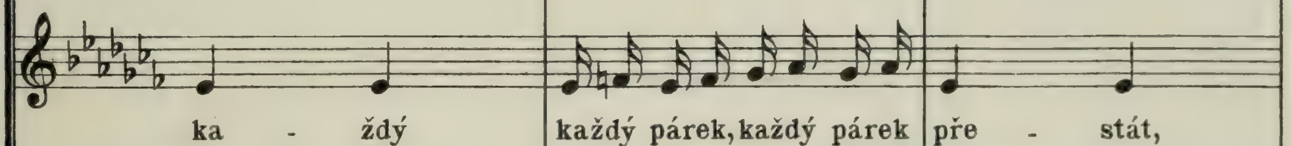

mu - sí

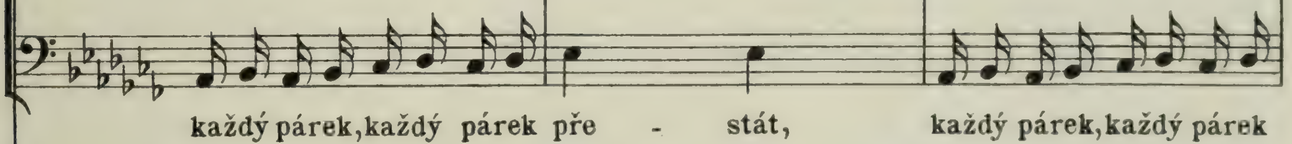

mu - sí

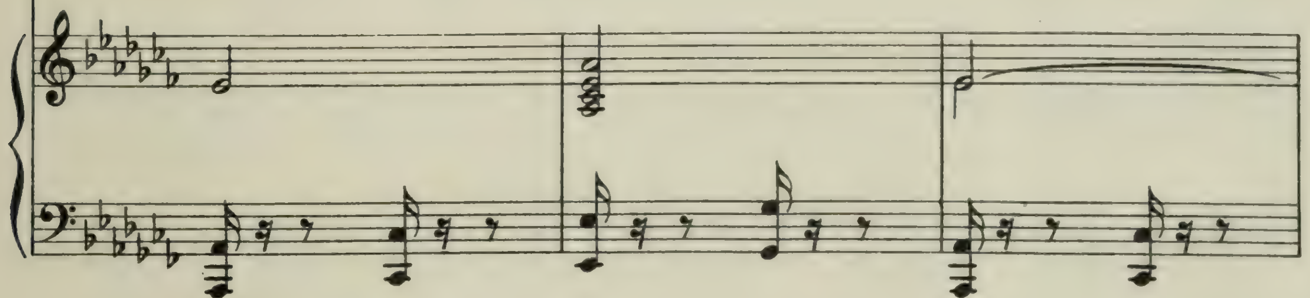

svo - je trá - pe - ní pře - stát,

ždý mu - - - - sí

stát, mu - - - - sí

ka - ždý každý párek, každý párek pře - stát,

každý párek, každý párek pře - stát, každý párek, každý párek

svo-je trá-pe-ní pře - - stát!

dim.

svo-je trá-pe-ní pře - - stát!

dim.

svo-je trá-pe-ní pře - - stát!

(odchází)

svo - je pře - - stát!

svo-je trá-pe-ní pře - - stát!

dim.

svo-je trá-pe-ní pře - - stát!

pře - stát, pře - - stát!

pp Xylofon

Ped.

Výstup VII.

Jenůfa.
Recit: (tiše k Števovi:)

58

p

Ště - vo, Ště - vo, já vím,

pp

žes to u - ro - bil z té ra - do - sti dnes.

Allegro. ♩= 144.

f

A - le jin - da, Ště - vuš - ko, ne - hně - vej

f

ma-mi-čku; víš, jak jsem bě-dná, víš, jak jsem

a tempo *mf*

bě-dná! Sr-dce mi úz- -

rit. *sfpp* *sfp* *fp*

ko-sťú v tě-le se tře-se, že by ma-mi-čka

sf *sfp*

aj li-dé moh-li po-znat mo-ji vi-nu. Bo-

f *f* Ped.

espressivo

jím se, že na mne pa-dne kdy-si trest; ce-lé no-ci

f *cresc.*

Presto.

nespím. Pa-ma - tuj se, du-ša mo-ja,

59

Adagio. Tempo I.

pamatuj se du - ša mo - ja, když nám Pán - bůh s tím od - vo - dem

(schvatem)

včil pomohl, a - by-chom se mo - hli se - brat,

60

Tempo I. Andante.

a - by-chom se mo - hli se - brat!

Ped.

Andante. ♩ = 66.

mf pp ritard. 61

Bez-to-ho bu-de od ma-mi-čky těch vý-či-tek dost, dost!

sf

Víš, jak si na mně za-klá-dá, včil, včils ju měl sly-šet, včils měl sly-šet!

f p sf

Ne-vím, ne-vím, ne-vím, ne-vím,

co bych u-dě-la-la, kdy-bys ty mne včas ne - se-bral — ne-vím,

f

ne-vím, ne-vím, ne-vím, co bych u-dě-la-la ta - ké já,

f

ta - ké já, ne - vím, — co bych u-dě-la-la

f *ff* *sf*

ta - ké já!

dim. *p* *fp*

Števa.

f

Ne - škleb se!

Allegro. ♩= 176.

62

Vždyť vi - díš, tet - ka Ko-stel - ni - čka mne pro te - be

do - pa - lu - je

Allegro.

63

a to pro mo-ji lás - ku k to - bě,

pro mo-ji lás - ku k to - bě. Moh - ly by-ste se

dí - vat, moh - ly ste se dí - vat, jak o mne

tr

Jenůfa.
(podrážděna)
f

vše-chna děv - ča-ta sto - jí! A - le včil na ně hle - dět

tr tr tr

64

f

f

ne - máš, včil na ně hle - dět ne - máš!

Jen já mám vel - ké pra - vo k to - bě, smrt bych si mu - se-la

65

3

Ped.

(Chopí jej rukama za ramena.) *ff* Presto.

u - ro - biť! — Ty mi

66

f *accel.* *f* *ff*

ta - ko - vý ne - smíš být, Bo - že můj, Bo - že

cresc. *accel.*

můj — ty mi ta - ko - vý ne - smíš být, Bo - že

sf

Ped. Ped.

můj — sla - bý, směš - ný, ta - ko - vý,

67

Ped.

(♮♩) (lomcuje jím.)

ta - ko - vý, ta - ko - vý směš - ný!

68

tr tr tr

f f f

Meno mosso.

Števa. (chlácholivě k Jenůfě)

mf

Však tě snad ne - ne-chám tak!

3

mf

Moderato. 𝅗𝅥 = 58.

(Přede všemi)

Už pro tvo - je ja - blú - čko-vy lí - ce, Je-nů - - - fo

69

mf dolce

Ped.

ty jsi vě - ru ze všech nej - pěk - něj - ší, ty jsi ze všech

Jenůfa.

mf

Smrť bych si mu - se - la

Števa.

dolce

nej - krás-něj - ší, nej - krás - něj - ší! O Je - nů - - - -

70

Jenůfa.

u - ro - biť! Smrť bych si mu - se - la

Stařenka. *mf*

O nech - te ho - vo - rů!

Števa.

fa! O Je - nů - - - -

u - ro - biť!

un poco accel.

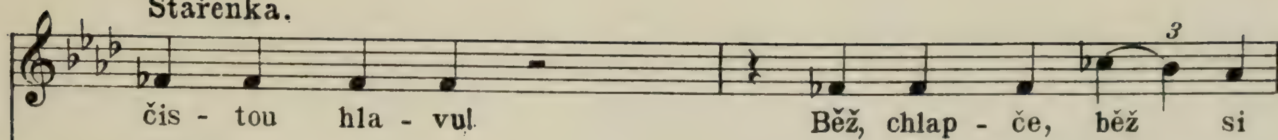
O nech - te ho - vo - rů, až zít - ra, až bu - de mít

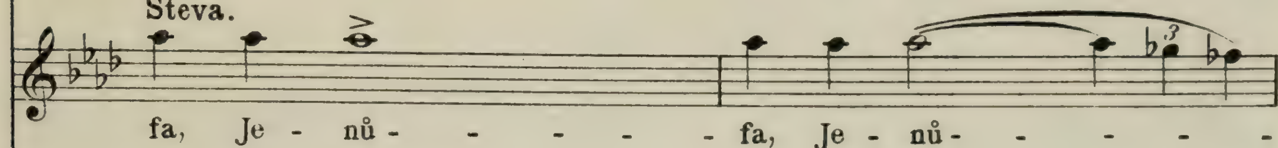
espressivo

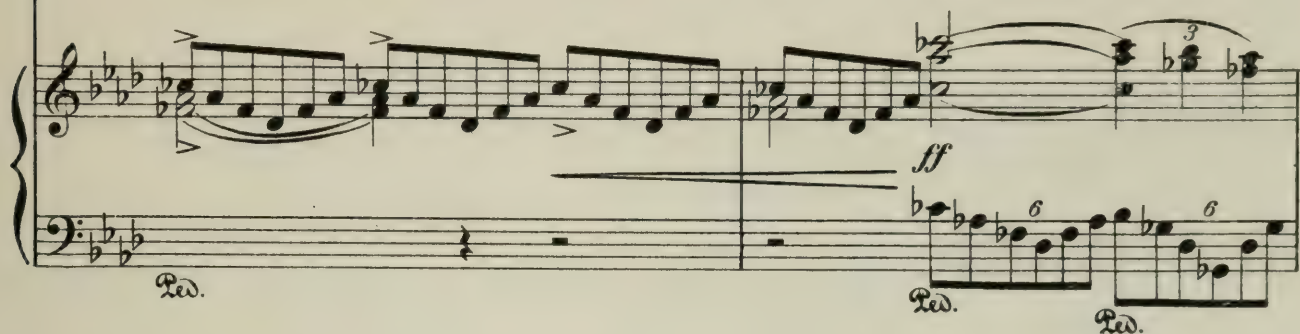
fa! O Je - nů - - - - -

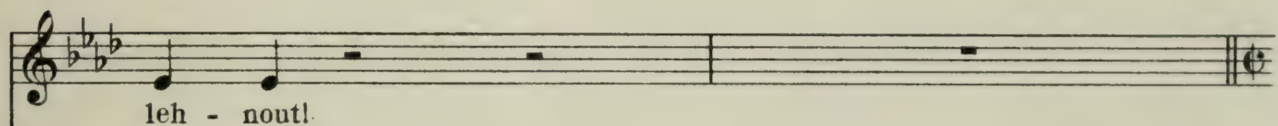
ff *un poco accel.*

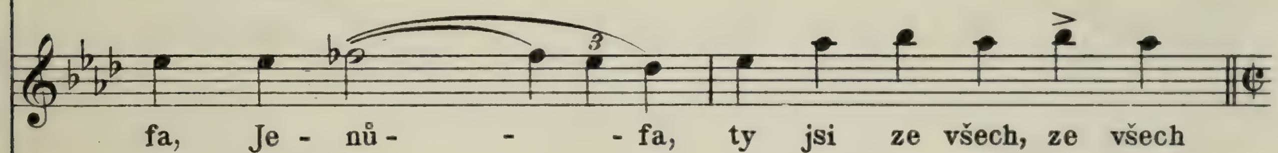
Ped.
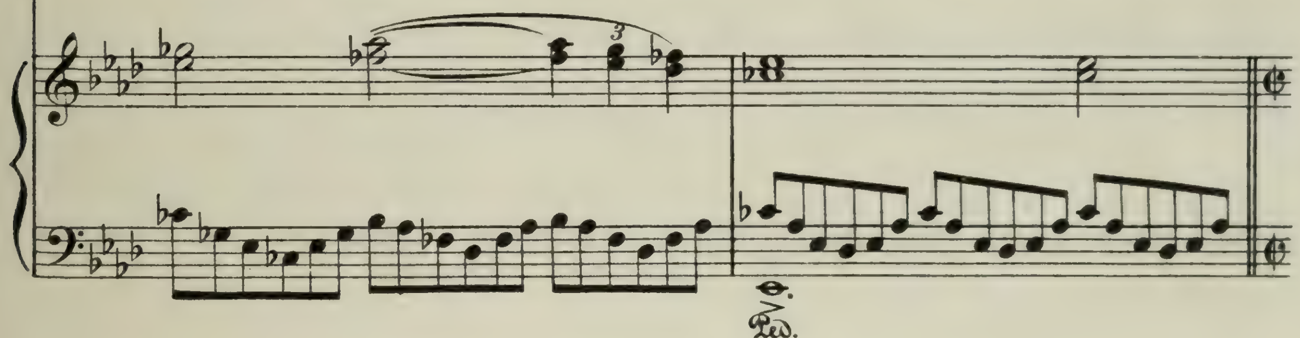

Stařenka.
čis - tou hla - vu!
Běž, chlap - če, běž si

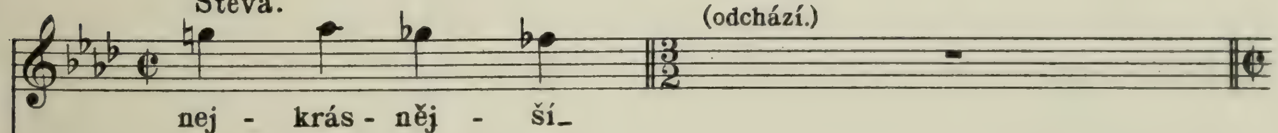

Steva.
fa, Je - nů - - - - - fa, Je - nů - - - - -
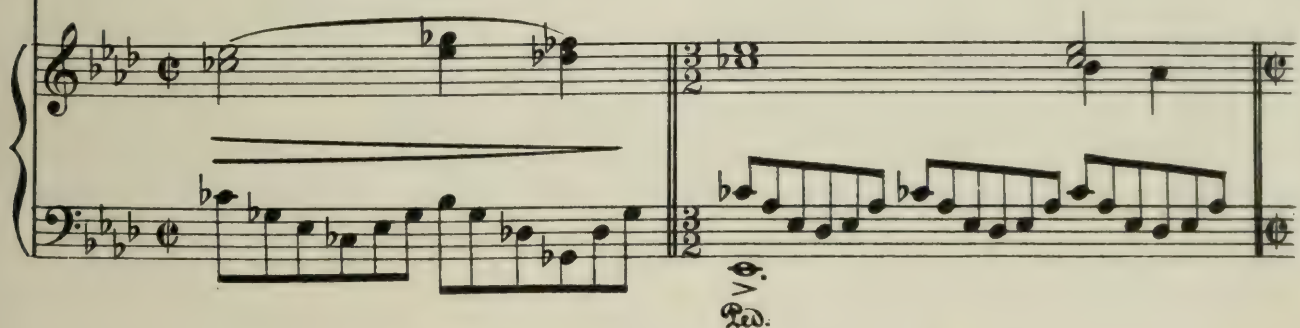

ff

leh - nout!

fa, Je - nů - - - fa, ty jsi ze všech, ze všech

Števa.
(odchází.)
nej - krás - něj - ší_

Allegro.

nej - krás -něj - ší!

71

(Stařenka a stárek odcházejí. Jenůfa se znovu béře ke kvši a počne se sklopenou hlavou

fp

vykrajovati.)

fp *fp*

pp Xylofon.

Výstup VIII.

Laca, Jenůfa; (později,) **Barena, stárek, stařenka.**

72 Allegro. ♩ = 184.

fp *fp*

(Laca povstane; bičiště pohodil, křivák podrží v race)

fpp *pp*

mf Laca.

Jak rá - zem vše-cko to Štef-ko-vo vy-pí-ná-ní schíp - lo,

schlíp - lo před Kostel - ni-čkou u - ši!

73

pp

Ped.

Ped.

74

Jenůfa.

Přes to zů - sta-ne on sto-krát, sto-krát

Jenůfa.

lep - ší než ty!

75

Přes to zů - sta-ne

espressivo

Jenůfa.

on sto-krát lep-ší než ty!

Laca.

Zů - sta-ne! Zů - sta-ne!

Laca (chvějně, horečně; shýbne se pro pohozenou kytičku.)

Je - nů - fa_ tu - hle mu

u - pa - dla ta vo - ni - čka,

76

co do - stal od

Allegro.

ně-kte-ré z těch, z těch, co prý se

77

na ně-ho všu - de smě-jú, co prý se na ně-ho

všu - de smě - jú!

Presto.

78

O - kaž — já ti ji za-str-čím za kor-dul-ku...

(Děvečka Barena vyjde na práh.)

Ped.

Jenůfa. (povstane hrdě.)

mf

Dej ji sem!

Tempo I.

79

f

G.P.

pp

Ta-kovou kyt - - kou, kte - rou do-stal můj fra - jer na po - čest,

f

mo-hu se pý - šit, mo-hu, mo-hu, mo - hu se pý-šit!

ff (široce)

tr

f

ff

80 Allegro.

Laca. (k sobě:) *p*

Bu-deš se jí pý - - -šit

Presto.

81

tr *tr* *tr*

sf *sf*

Andante. ♩= 96.

Laca. *dolce* *accel.*

a on na to- bě ne - vi - dí nic ji - né - ho,

82

pp *f*

a on na to - bě ne - vi - dí nic ji - né - ho,

p

jen ty tvo - je ja - blúč - ko - vé lí - ca, jen ty tvo - je

mf

string.

con moto

f

ja - blúč - ko - vé lí - ca. A

p 6 6 *f*

accel.

on na to - bě ne - vi - dí nic ji - né - ho, a

accel.

ff

on na to - bě ne - vi - dí nic ji - né - ho, jen ty

ff

tvo - je ja - blúč - ko - vé lí - ca!

6

a tempo

pp

(podívá se na nůž.)

p

f

6

6

Recit.

Allegro.

p

3

Tenhle křivák by ti je mo-hl po - ka - zit.

83

p

f

Xylofon.

(Blíží se k Jenůfě, vpravici drží voničku a křivák – zimničně rozčilen.)

Poco Allegro.

(Chce ji obejmouti.)

f

A - le za darmo ti tu vo - nič - ku ne - dám.

84

ff

Jenůfa. (brání se.)

ff

La - co, u - ho - dím - tě!

(vykřikne.)

Je - žíš, Ma - ri - a!

(V jejím bránění, jak se k ní shýbá, přejede jí křivákem tvář při slovech:)

Co máš proti mně?

ff

ff

Moderato.

Tys mi pro - bo - dl lí - co!

(Barena lomí rukama.)

(Přitiskne si fěrtušek na tvář.)

85

ff

ten.

Laca. (Klesá u ní na jedno koleno obestíraje ji náručí.)

f

Co jsem to u - ro - bil! Je - nůf - - ka!

espressivo

f

Co jsem to u-ro-bil, Je - nůf - - ka!

(Jenůfa utíká do jizby.)

Já ťa lú - bil, já ťa lú - bil od - ma=

Stařenka. (Přiběhne.)

f

Co to?

cresc.

Co se to dě - je?

Laca.

lič - - ka,

od ma-lič-ka

Stárek. (Přiběhne.)

Co to? Co to? Co se to dě - je?

Co se to, co se. to dě - je?

lú - bil, od ma-lič-ka

Co se to, co se to dě - je?

86

sf

Ped.

Barena. (s chvatem.)

Ne - ště - stí se sta - lo, ne - ště - stí se sta - lo,

Laca.

lú —

87

laškovali o hubičku,

bil, od ma-lič-ka lú —

Ped.

o hu-bič-ku, on si po-dr-žel kři-vák

vru - ce a tak, nech-tě-ja,

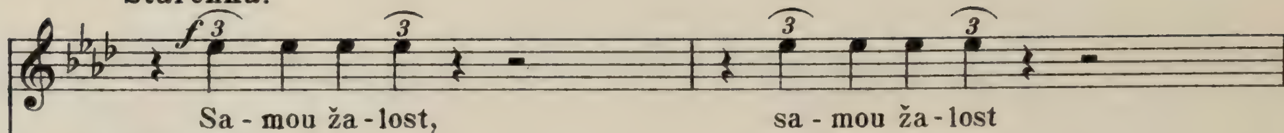
nechtěja, jí poš-krá-bl ně - jak lí - - - co!

(Stárek běží za Jenůfou do jizby.)

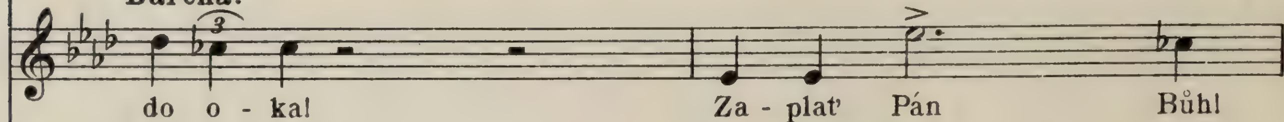
88 Za - plať Pán - bůh, za - plať Pán - bůh, že ji ne-tre-fil

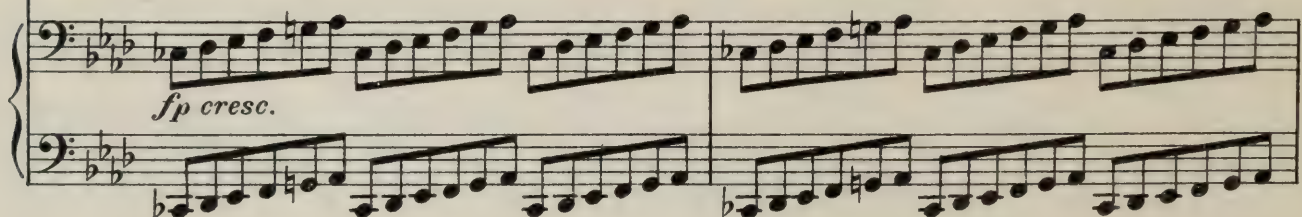
sf

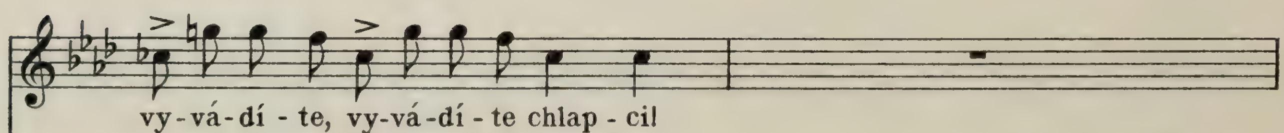
Stařenka.
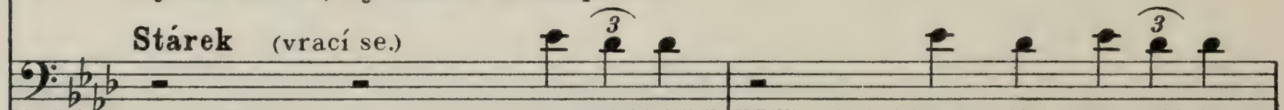

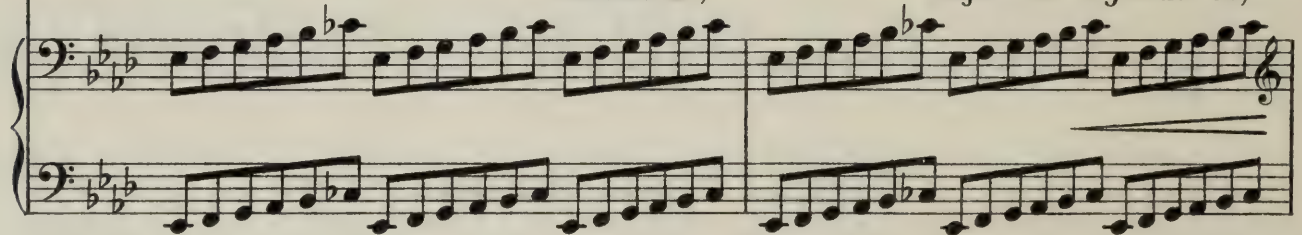
Barena.

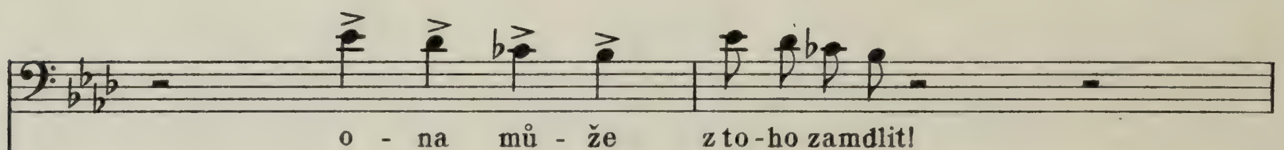

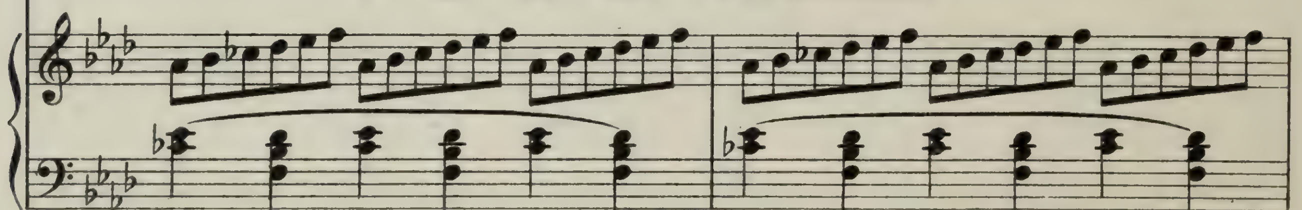

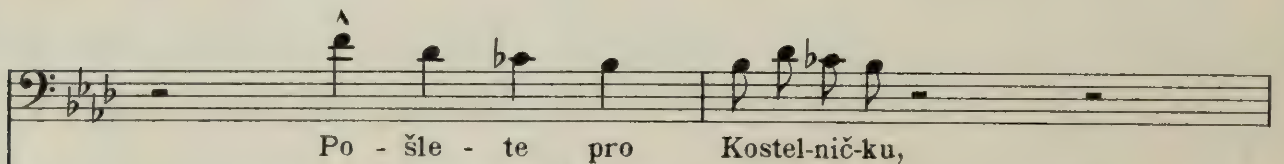

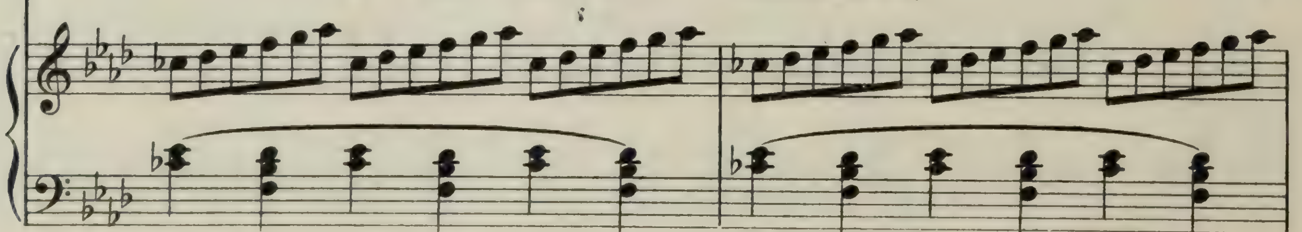

(Stařenka pospíchá do jizby.)

ať jde ho-jit, ho-nem ho-jit!

(Zdrcený Laca vzchopí se a utíká.)

Ho-nem ho jit!

(Stárek volá za ním:)

ff

La - co,

89

f

ne - u - tí - kej, tys jí to u - ro - bil

f

na - schvál! na - schvál!

Presto.

Opona spadne.

ff

sf

Jednání II.

Slovenská jizba. Stěny pokrvty obrázky a soškami; u dveří kropenka. Kamna, ustlaná postel, truhla, bidélko na šaty. Polička s nadobím, několik židlic. U okna zavešen obraz Bohorodičky.

Výstup I.

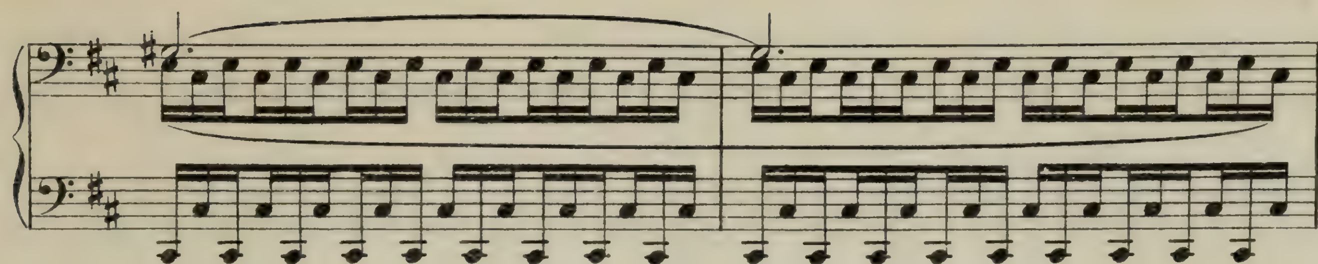
Jenůfa, Kostelnička.

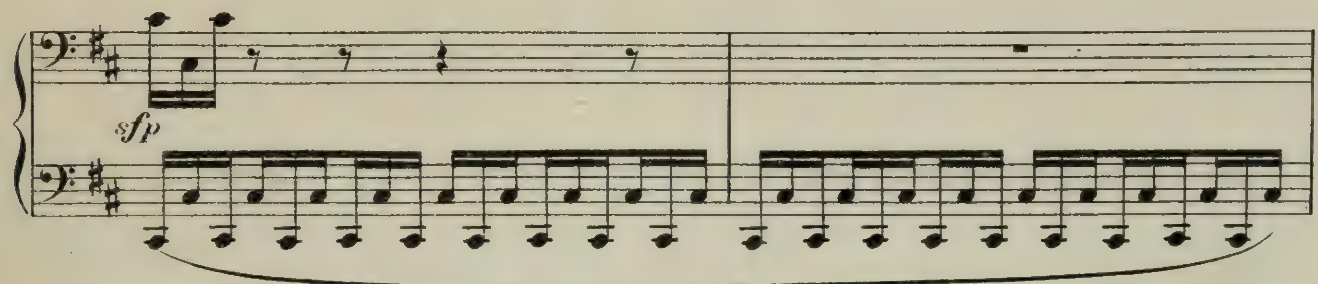
Allegro. (♩. = 69.)
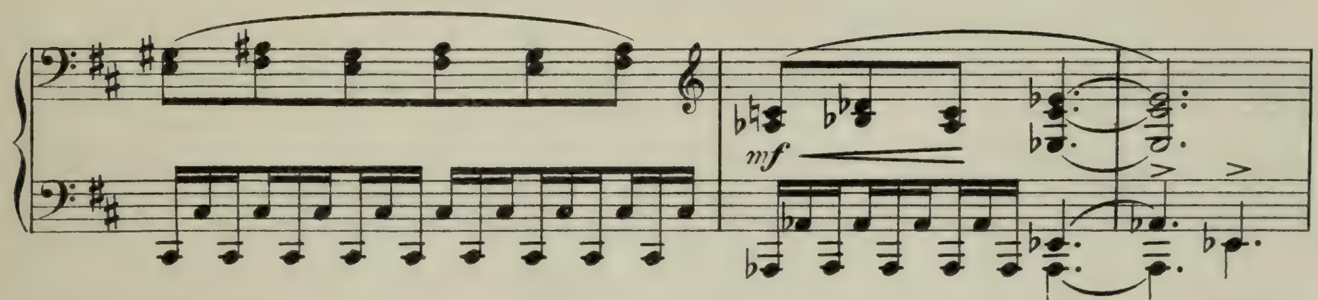
mf

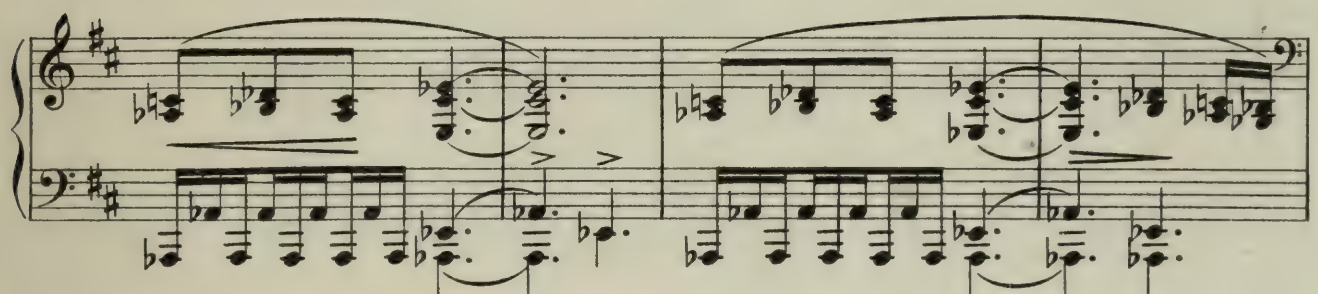
Ped. *
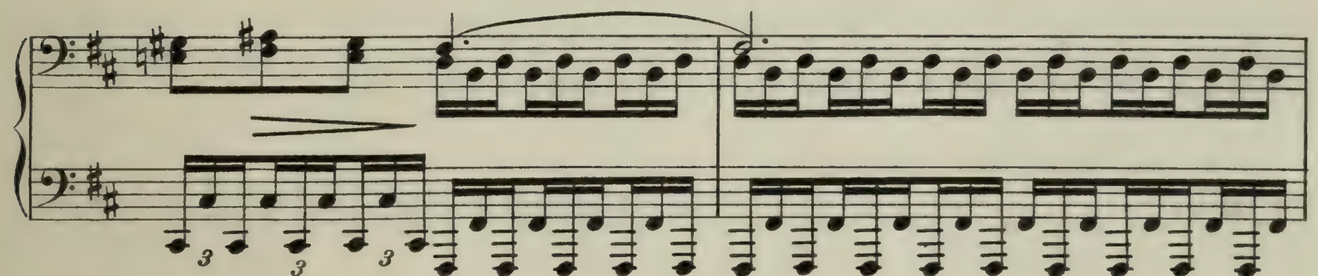
fp
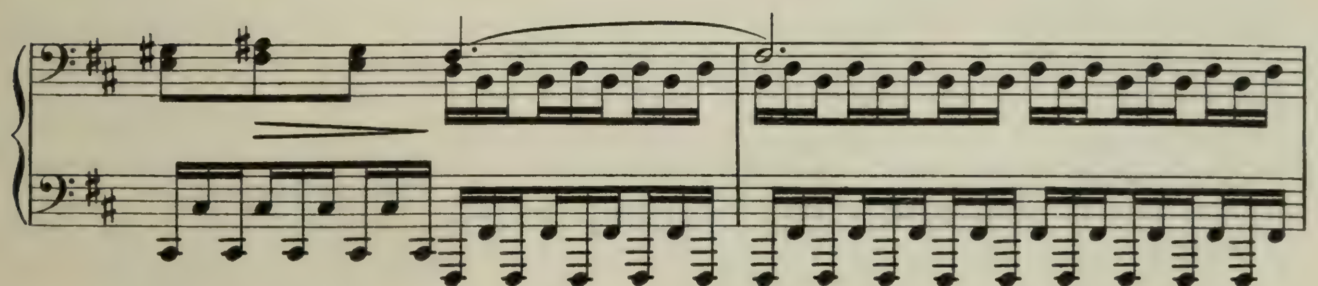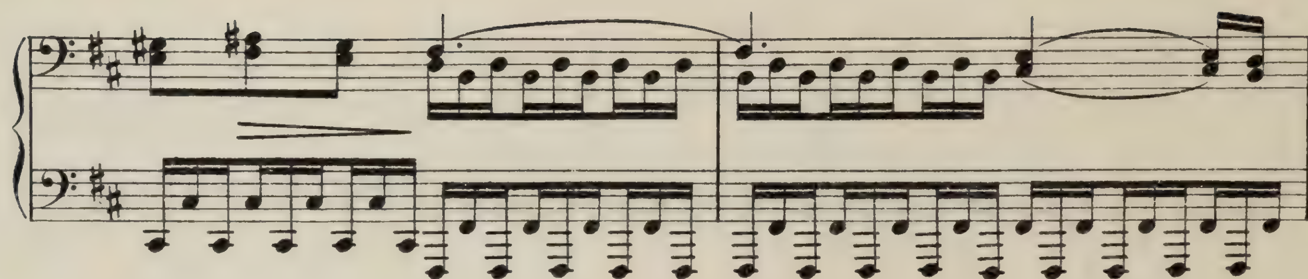

sfp
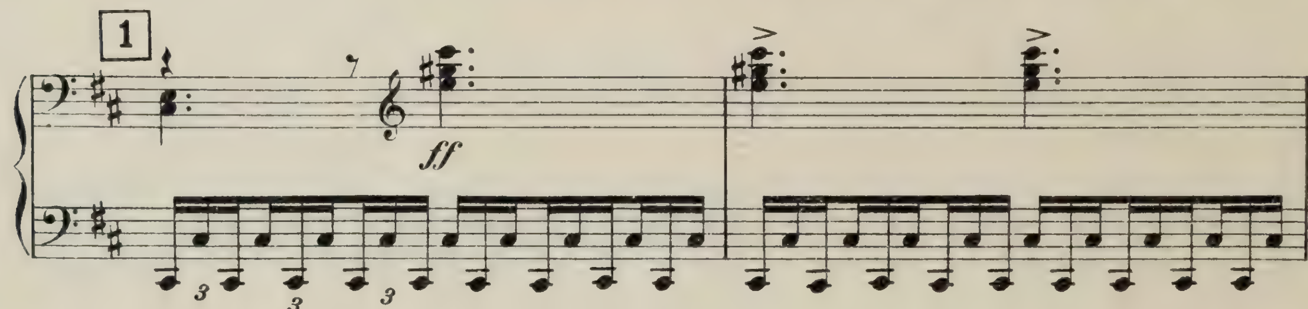

mf
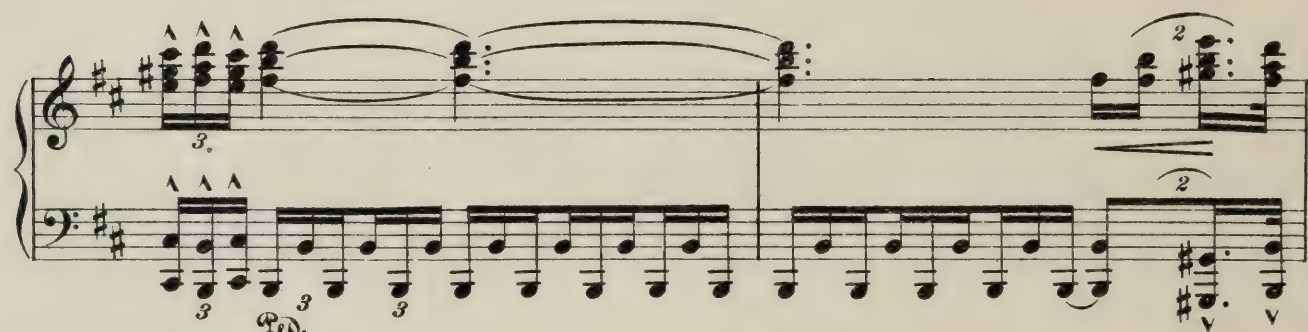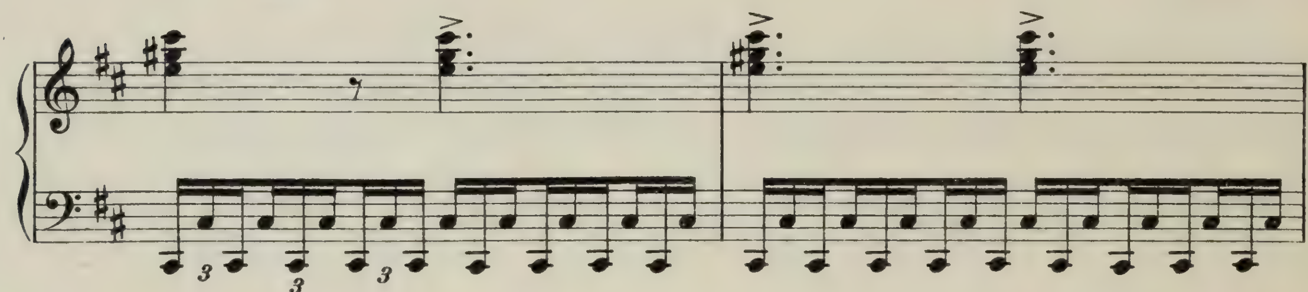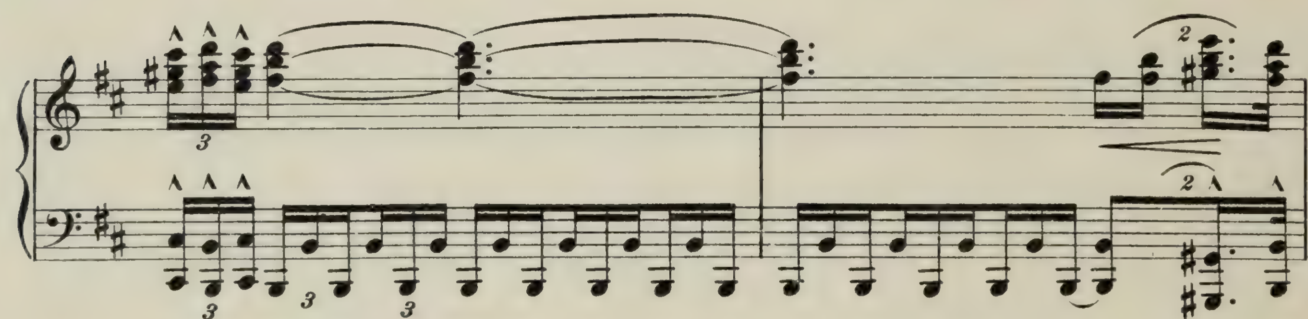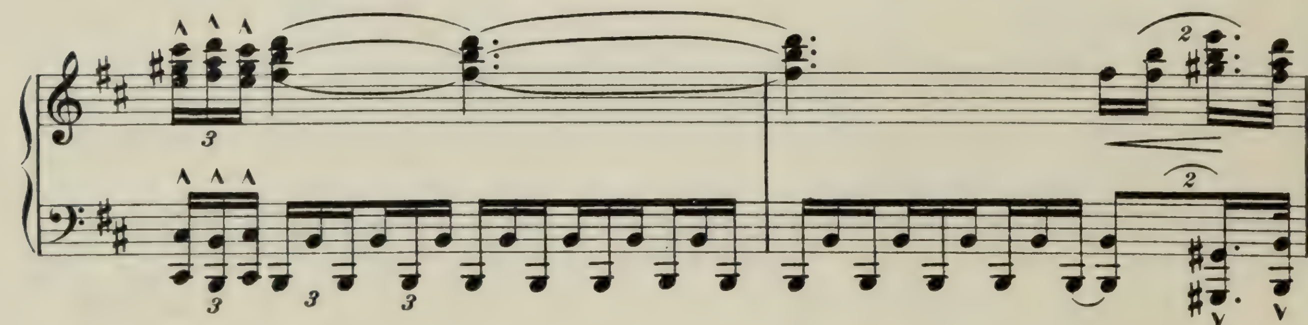

1
ff

Ped.

(Opona vzhůru.)

fp

(Jenůfa v domácím obleku s pobledlou tváří, na níž je zřejmá jízva, sedí na židli u stolku a

p

se skloněnou hlavou šije.)

(Kostelnička blíží se k postranním dveřím komory a otevře je.)

Kostelnička. *mf*

2

Ne-chám je-ště dvé - - ře o-te-vře-ny,

mf

Kostelnička.

a - by ti na - šlo dost tep - la.

3 **Kostelnička.**

A co cho - díš se k té o - ke-nič - ce mo - dlit

ja - ko blud - ná du - še?

Jenůfa.

dolce

Ne - mo - hu za to,

Jenůfa.

ne - mám po - ko - je v hla - vě.

Kostelnička (spovzdechem:)

To ti

vě - - řím — to ti

vě - - řím —

4

aj já

f

ne - mám po - ko - je!

sf

3

3 3

5

Kostelnička.

Už od té chví - le co jsem tě do - ved - la dom, na - pad - lo mi z tvé

fp

Ped.

- - - - ho na-ří-ká-ní ne-ště-stí. A když jsi se mi

po-tom při-zna-la se svým po-kles-kem — 6 my-sle-la jsem

že i mne to mu-sí do hro-bu sprovo-dit, do hro-bu

spro-vo-dit! Scho-vá-va-la jsem tě

f *sf*

s úz-ko-sťou v tvo-jí han - bě ___ v tvo - jí han - bě ___

až do té chví - le, co chlap - čok u - vi - děl svět;

7

Con moto. 𝅗𝅥 = 92.

a je-ho hod-ný o-tec se a-ni ve snu o to ne-sta-rá!

ff

ff

Ped.

mf **Jenůfa** (spěchajíc ku dveřím komory, nahlíží do nich).

Tu - ším, že se-bou Šte-vu-ška za-hý-bl!

sfp

8

Meno mosso. ♩ = 63.

dolce

Kostelnička.

Po-řád se stím dě-ckem ma-žeš, mí-sto a-bys

Pá-na-bo-ha, Pá-na-bo-ha pro-si-la, by ti u leh-čil od ně-ho,

9

by ti u-leh-čil od ně-ho!

Jenůfa (vrací se zase ke stolku k práci).

A ne....

spí ti - še....

Kostelnička.

On je tak

Mí - sto a - bys Pá - na - bo - ha pro - si - la,

mi - lý,

on je tak

mí - sto a - bys Pá - na - bo - ha pro - si - la,

mi - lý, mi - lý a ti - chúč - ký;

rit.

by ti u leh - čil od ně - ho,

rit.

Kostelnička.

by ti u leh-čil od ně-ho!

10

a tempo

dolce

Jenůfa.

co je těch o-sm dní na svě - - tě,

ni-kdy, ni-kdy ne-za-pla-kal!

rit.

Kostelnička.

A-le

11

Con moto. ♩= 132.

bu-de be-čat, bu-de do-mr-zat, bu-de be-čat, do-mr-zat!

f

f
Kr-ve, roz-u-mu mně to u-pí-jí!
ff
sff
Tempo I. ♩. = 96.
12
Corno.
ff
Viola.
Ped.
pp
Ped.
A já si na to - - bě tak za-klá - da-

la, a já si na to - bě

Ped. Ped.

tak za - klá - da - la! Bo - že můj!

Ped. Ped. Ped.

(povzdychne si.)

13

Bo - že můj!

Jenůfa (odloží šití, povstane).

Tak je mi až

Ped.

mdlo, ma-mi-čko!

Kostelnička.

A já si na to - bě tak za - klá - da -

Ped. Ped.

Tak je mi až mdlo, ma-mi-čko.

la! A já si na to - - bě

Kostelnička.

tak za-klá - da - la!

Jenůfa.

14

Ma-tič - ko, tak je mi mdlo! Ma-tič-ko, pů-jdu si leh - nout!

Kostelnička (béře z kamen hrneček a podává Jenůfě).

A - le pr-ve si to vše-cko vy-pij, a-by se ti

v spán-ku u-leh-či-lo. U-stlá-no již máš,

ka há nek jsem ti ta-ké roz-žeh-la!

rit. *a tempo*

15 *a tempo*

rit. *dolce*

Jenůfa.

Dob - rou noc, ma-mi-čko; (vypije a od-

chází).

dob - rou,

Ped. Ped.

16

dob - - - rou noc, ma - mi - čko!

dim.

Ped.

Výstup II.

Kostelnička (sama)

Larghetto. ♩ = 69.

Kostelnička (zavírajíc za Jenůfou dvéře).

dolce

17

p

Ped.

Ba, ta tvo-je o - ke - nič - ka už přes dvacet ne - děl za bed - ne - na, a ten tvůj hod - ný fra-jer

3

18

ne - na-šel k ní ce - sty.

Jen do - čkej,

ne-víš, že jsem ho dnes po - zva - la

roz-hod - ne se to,

roz-hodne.

A to

Moderato. ♩. = 69.

19

dě - cko, to

dě - cko, ce-lý ble - ďoch Šte - va,

zrov-na se mi tak pro-ti - ví;

rfp sfp

sf 2

zrov-na se mi tak pro-ti - ví. (Zoufale) Co jsem se namo-dli-la,

sfp

namo-dli-la, co jsem se na-po-sti-la,

na-posti-la, a-by to svě - ta nepoznalo,

ff

a - le vše-cko

rff

Ped.

rall.

a tempo

p

vše-cko marno, vše-cko marno! Dý-chá to už tý - den

rall.

a tempo

p

a k smr-ti se to ne-po-do-bá.

velké riten. *legato*

pp

Ne-zbý-vá mi než Je-nů-fu

velké riten.

a tempo
20
dát Štef - ko - vi k u - trá - pe - ní.
a tempo
f
a je - ště se mu mu - sím po - ko - řit.
rf
sf
(U dveří šramocení.)
rf
Už jde!
rf
(Zavírá komoru na klíč a jde otevřít dvéře od jizby; vstoupí Števa.)
accellerando

Výstup III. (IV.)

Števa. Kostelnička.

Larghetto. ♩ = 69.

21

Števa (stísněně).

mf

Tet - ko Ko-stel - nič - ko, pos-la - la jste ce-dul-ku, když ne-přij-du, že se sta - ne hroz-né neště stí!

pp

22

f

fp

Co mi chce - te po-vě-dět?

Kostelnička. (ukáže na dvéře komory)

(Števo váhá.)

Ve - jdi dál...

mf

Ped.

Co vá - háš?

cresc.

Ped.

Števa. 23

Mně je tak úz - - ko.... Sta - lo se ně - co

f

Ped.

Je - nů - fě?

Kostelnička.

mf

O - na už o - křá - la a

p

24

dí - tě je zdrá - vo.

Števa.

Už je na svě-tě?

f *ff* *sf* *p*

Kostelnička
(s hlubokou výčitkou).

A tys ne-do-šel se a - ni po - dí - vat,

a - ni po-ze-ptat

Števa. 25

Já si na to mno - ho - krát

vzpo - mněl a mr - ze - lo

mf

cresc.

mne to dost.

A když jste se na mne tak o - sáp - la, —

mf

a když jste se

na mne tak o - sáp - la, —

f

pro-násle do-vat jste mne chtě - la —

cresc.

26

dolce
p

a zrov-na se Je-nů-fě krá - sa po - ka-zi - la — ne-mo-hl

ppp

Ped.

Kostelnička.

mf

ne-mo-hl jsem za to. Tož je-nom ve-jdi!

p

Ped.

L'istesso tempo. ♩. = 69.

27

Števa.

mf

Já se bo-jím. O-na tu če-ká?

Kostelnička.

Je-nů-fa

p

Kostelnička (otevře dvéře u komory.)

spí. Tu se scho-vá-va-la.

Števa.

Do-je-la už z Víd-ně?

Kostelnička.

Tam se po-dí-vej na svo-je dí-tě,

chlap-čok, ta-ké Šte-va; — sa-ma jsem ho

Kostelnička. 28

o-křti-la. Ba, chu-ďát-ko!

Števa.

O, chuďát-ko....

Já bu-du na ně pla-tit. Jen neroz-hla-šuj-te to,

(vášnivě)

A-le sto-krát bědněj-ší je Je-nů-fa.

že je to mo-je!

Allegro. ♪ = 100.

Kostelnička (chytí ho křečovitě za ruku a táhne ke dveřím).

29

Po - dí - vej se ta - ké

sf

na ni — na Je - nů - fu!

Čím ti běd - ná du - ša u - blí - ži -

30

la, žes ji u - vrh - nul do té

han - by, do té han - by, do

31

té han - by a včil ji ne - chceš po - mo - ci?

mf

p dolce

Ped.

Vždyť pře-ce vi - díš, že chlap - čok ži - je, —

4/16

Quasi Adagio. ♪ = 144.

dolcis.

Tempo I.

je ce-lý po to- - -bě! Pojď se

32

dolcis.

(padne na kolena)

33 p dolcis.

Šte-vo pře-ce naň po-dí- -vat! Na ko-le-nou

pp

rit.

a tempo

to-ho se mu-sím do-ža-do-vat. Šte- - -vo,

rit.

dim.

a tempo

(Števa zakryje si rakama tváře.)

se-ber si o-ba sva-tým zá-ko-nem—

34

ne - o - pu - sti mo - jí pa - stor - ky - ňu mo - ji,

cresc.

dce - - ru ra-dost-nou at' si již ste - bou

35

cresc.

snā - ší vše - chno ne - ště - stí je-nom ať v té han - bě

p

ne - zů - sta - ne, o - na a mo - je jmé - no.... Ty

(Vstane, berouc ho za ruku)

plá - - - češ?

rit.

Ty plá - - - češ?

a tempo

a tempo

ppp rit.

Ped.

Pojď k nim, Šte - - - vo, vez mi si své - ho

36

chlap - čo - ka na ru - ce, potěš Je - nů - fu!

3

3

Presto. ♪ = 200.

f Števa. (vyvine se jí z ruky)

Te - tuš - ko, kameň by se u - str - nul,

ff

a - le vzít si jí ne - mo - hu,

by - lo by to ne - ště - stí, nás o - bou.

f Kostelnička.

Proč ta - ké tvo - je?

Števa.

Pro-to, že se jí bo-jím,

37

Ped. Ped.

že se jí bo-jím. O-na bý - va-la ta - ko - vá

mi - lá, tak ve - se - lá,

38

a - le

Ped.

na - jed - nou po - ča - la se mě - nit mně před o-či-ma,

by - la na vás po - dob - na prud - ká a

39 Tempo jednou tak volné.

ff

ža - lost - ná. Když jsem ji

po od - vo - dě rá - no u - hlí - dal, když jsem ji

po od - vo - dě rá - no u - hlí - dal, jak mě - la to

lí - co roz-ťa - té__ vše-cka lás - ka kní mě o - de - šla,

f

vše-cka láska k ní mně o-de - šla.

40

A vás

tet - ko__ nehně-vej - te se za upřím nost__

3

41

ta-ké se bo - jím, vy mi připadá-te tak

sf

div- ná, straš-ná__ ja-ko ně-ja-ká bo-sor - ka,

která by za mnou chodi-la a mne

pro-ná-sle-do-va-la! Potom jsem už

42

zrov- - - - na za-slí-ben stou rychtá-řo-vou Ka-rol-kou_

ff

f

za-slí-ben stou rych-tá-řo-vou Ka-rolkou_ už je vše-mu

Jenůfa (v komoře ze spaní:)

Ma -

Kostelnička (vykřikne hrůzyplně:) *f*

Ště - - -

f Števa.

vše - mu ko - nec,

f

vše-mu ko-nec!

f

43

Meno mosso.

mi-čko, kámen na mě pa - dá!

Kostelnička.

Meno mosso.

vo!

p

dolce

Jenůfa.

f

Kámen na mě pa-dá!

Kostelnička.

44

mf

O-bu-di-la se? To se jen ze spa-ní

na-zved-la a Šte-va to vi-děl...

(Zavírá zase dvéře u komory na klíč.)

Už zno-vu spí.

45

(Sípavým hlasem.)

f rall.

U-tekl, du-ša bídná!

rall.

a tempo

A kdí-tě-ti se ne-při-blí-žil-

a tempo

a vlastní to je-ho krev! ——

(v nejvysším rozčilení.)

ff

Och, by-la bych s to to-ho čer-ví-ka zni-čit

f

Ped.

a —— ho-dit mu ho k no-hám: „Na,

sf

ty to máš, ty to máš, ty to máš

Ped.

na svě - do - mí!“

p

mf

(U jizby se otvírají dvéře. Vstupuje Laca.)

A - le co včil? Kdo ji zach - ra - -

Kostelnička.

ní?

Laca. *mf*

To jsem já, tet-ko! Ví-te, jak rád k vám chodím s vá mi se

Výstup IV.(V.)

Laca. Kostelnička.

Laca. Allegro. ♪ = 152

46

po-tě-šit! A-le vi-děl jsem vcházet šo-ha-je.

f

Ped.

Byl to Šte-vo- poznal jsem ho. Co tu

hle-dal, co tu hle-dal?

47

Kostelnička.

Vrá - ti-la.

Laca.

Vrá - ti-la se snad, Je - nů - fa?

Ped.

Laca.

A bu-de pře - ce je - - - ho,

a bu-de pře - ce je - - - ho?

Kostelnička. 48

Ne.... O - na s ním ne-ho-vo-ři-la.

Laca.

A mně ji dá - te, a mně ji

cresc.

dá - - te, jak jste mně vždy - cky, vždy - cky

cresc.

49

tě - ší - va - ly, že se to mů - že stát!

f

Och, ne-popu-stím od ní, ne-popustím,

rit. Larghetto. 𝅗𝅥 = 27.

Kostelnička. *mf*

za nic na světě! 50 La-co, ty máš vše-cko zvě-dět _

rit. a tempo

fp

po - tom zkoušej svo - ji lás-ku!

51

mf

Je - nů - fa, běd-ná děv-či-ca,

mf

ne-by-la jak ži - va ve Víd - ni, já ji po ten ce - lý čas,

f

ce - lý čas tu scho - vá - va - la.

mf

O - na před týd - nem

Laca. 52

do - sta - la chlap - ca, s ním, se Štef - kem. Tet - ko, to že by se sta - lo!?

Vy mne jen zkou - ší - te!

Piu mosso.

Piu mosso.

Tempo I. Kostelnička.

53 Tempo I.

Jak Bůh nad ná - mi, či - stou ti pravdu v té těž - ko - sti po - ví - dám;

jak Bůh nad ná - mi,

Laca. (temně)

Och, tet - ko — och, tet - ko těž - kost jste mi

cresc.

54

čis-tou ti pra-vdu v té těž-ko-sti po-ví-dám.

u-ro--bi-la, jak by mi ka-me-nem, ka-me-nem....

Ped.

Laca. *mf* *ff*

A já bych si měl se-brat — to Štef-ko-vo dě-cko?

(Kosteln. Con moto. vzrušeně přejde jizbu a chopí hlavu do rukou.)

ff Kostelnička.

Con moto.

La--co, o vě-ru, vě-ru—

ff *fp*

Ped. Ped.

o vě--ru, vě-ru, už ten chlap-čok ne-ži-je....

fp

L'istessotempo. ♩. = 80.

Zem-řel.... **55** Vě - děl.

Laca.

f

On to Šte-va vě- - děl?

No, já už ho ne-znám, jen po - mstu bych na ně - ho

svo - la - la, na je - ho ce - lý ži - - vot! (Se stupňu-

Teď

jící se **horečností.)**

běž, jen běž — a do - zvěď se tam, kdy

Ped.

chy - sta - jí svat - bu! Já to mu - sím vě - dět

Laca.

f

Tož

f

jen běž!

a - no, tož a - no.

Laca.

Co chví - la bu - du ta - dy, co chví - la,

co chví - la bu - du ta - dy, co chví - la!

(odejde)

dim.

ppp

Výstup V.(VI.)

Kostelnička (sama).

Largo. ♩= 69.

Kostelnička.

p

Co

pp

♩. = 69. 56

chví - la....

co chví - la...

pp dolcissimo

a já si mám —

za tím pře - - - jít
ce - lou věč - - - nost,
ce - lé spa - - se - - ní?....
fp

Což kdy-bych ra-děj dí-tě ně-kam za-vez-la?...

fp

pp

Ne.... ne.... Jen

f

fp fp

57

o - no je na pře - - káž - - - - ku,

Ped.

a

han - - - bou pro ce - lý ži - - vot!....

mf

Já bych tím ji

fp *fp* *ff*

Kostelnička.

ži - vot vy - kou - pi_ la....

pp

cresc.

a

espress. 58

Pán - - bůh_ on to nej - lé - pe ví,_

f

Ped. Ped. Ped.

jak to všecko stojí, a Pán - - bůh

Ped. Ped.

on to nejlépe ví, jak to všecko stojí,

Ped.

jak to všecko stojí.

(Sebere se závěsky vlňák a zaobalí

Ped.

se do něho.)

Con moto. ♩. = ♩ = 84. 59

Kostelnička.

Já ——— Pá-nu-bo-hu chla - pce za-ne-su...

Bu - de to krat - ší a leh - čí! ———

Do ja - ra než le - dy o - de - jdou,

pa - mát - ky ne - bu - de. ———

Ped.

ff

K Pá - nu bo-hu dojde, do-kud to ni-če-ho ne-ví, a

ff

Ped.

k Pá - - nu bo-hu do - jde do-kud to ni-če-ho ne-ví.

(V nejvyšším rozčilení pomíjejíc se smysly.)

Ped.

To by se na mne,

mf

cresc.

Ped.

na Je - nů - fu, se-sy-pa - li!

To by se na mne;

na Je-nů-fu, se-sy-pa-li!

60

ff

(krčíc se ukazuje pronásledovaná prstem.)

Vi - dí - te ji _

cresc.

Ped.

vi - dí - te ji _

Ped.

vi - dí - te ji Ko - stel - nič - ku!

pp *cresc.*

Ped.

(plíživě chvátá do komory a vrátí se s dítětem a zaoba=

lí je do šátku.)

ff

sff

Ped.

sff

Ped.

Kostelnička.

f

Z hří - chu vzešel— věru i Števova bídná duša!

ff

Ped.

Výstup VI. (VII).

Jenůfa (sama).

Moderato. ♩ = 69.

(Kostelnička vyběhne ze dveří zavrouc je na klíč.)

61

ff

Ped.

(Jenůfa vejde do světnice.)

Ped.

Jenůfa.

f

Ma-mič-ko, mám těž-kou hla-vu, mám, mám, ja-ko sa-mý,

f

sa-mý ká-men; pomoz-te! Kde jste,

accel.

f

Ped.

Più mosso. 62

ma-mičko? Kdejste, ma-mičko?

(Rozhlíží se zvolna.) 63

mf

To je je-jí jiz-ba...

(Mne si čelo.)

Já zů-stá-vám v ko-mo-ře, mu-sím se tam stá-le skrý-vat,

(Strachuplně.)

ať mne ni-kdo ne-spa-tří, ať mne ni-kdo nespa-tří.

ppp

6

Ped.

Ma - mi - čka mi po - řád vy - čí - ta - jí -

Ped.

tr-ním to bodá ___ do du-še,

trním to bodá ___ do du-še!

Larghetto. 64

mf

Ped.

Ped.

mf

Už je ve-čer.

mf

Ped.

Ped.

smím od - bed-nit o - ke - nič-ky.

mf

Ped.

Ped.

65

p

Všu - de tma, všu - de

tma, je nom mě - sí-ček běd - ným

Ped.

li - dem zá - ří

Moderato. 𝅗𝅥 = 58.

66

a pl-ničko, pl-ničko

mf

Ped.

hvězd... a Šte-va je-ště nejde,

Ped. Ped.

a Šte-va je-ště nejde, — a za- se nedojde,

Ped. Ped.

67

a za-se nedojde! Kdy-by tak

chlap-čo-ka vi-děl, jak mo-dré o-či ot-ví-rá...

mf

A kde je můj Števuška — Kam jste mi ho da-ly?

(Běží do komory a zase příběhne zpět.)

68

(Převrací peřiny.)

Kam jste mi ho da-ly? Kde je můj Števuška?

cresc.

mf

Plá - če a na - ří - ká, já ho přece sly - ším.

accel. 69

Ne-u-bli-žuj-te mu dob - ří li - dé, já to všechno

accel.

za - vi - ni - la, já a Šte - va.

f

Kam jste mi ho po - lo - ži - li, spad-ne tam, ach,

Ped.

spad - ne. Zi-ma mu bu - de, zi - ma u - krut-ná!

3 3

Ped.

6 6

Ne - o - púš-těj - te ho — ne - o - púš-těj - te ho!

3 3

Più mosso. 70

(Vykřikne.)

Do - čkaj - te!

ff

Ped.

(Výkřiky:)

Já ho při - jdu

(Ubíhá ke dveřím, jež jsou zamknuty; tápajíc po nich:)

brá - nit

Moderato. 𝅗𝅥 = 58.

(klidně:)

G.P.

mf Kde to jsem?

71

G.P.

a tempo

To je mamin-či-na

pp

6

jiz - ba

dvé - ře za-mknu-ty, dvé - ře za-mknu-ty.

(Potěšeně.)

Že ho šly ma-mi-čka

u - ká - zat do mlý - na! A - ha a - ha, do mlý - na

p

Ped.

Števova syn-ka, Števova syn - - - ka!

f *cresc. accel.*

Andante.

(Starostlivě) (Sejme si obrázek na stolek a poklekne.)

mf

72 A-le mod-lit se mu-sím za ně-ho tu u ma-ri-án-ské-ho

fp

rit. Moderato. ♩ = 72.

o-bráz-ku. Zdrá-vas krá-lov-no, mat-ko

pp *rit.* *pp* 73

Ped. Ped. Ped.

mi-lo-sr-den-ství ži-vo-te slad-ko-sti, tys na-dě-je

Ped.

74

rit. a tempo

na - še. Buď zdrá - va, buď zdrá - va, my k to - bě

rit. a tempo

Ped. Ped.

75

vo - lá - me, vy - hna - ní sy - no - vé E - vy,

Ped.

my k to - bě vzdy - chá - me,

3

Ped.

lka - jí - cí, pla - čí - cí v tom - to sl - za-vém

3

Ped.

76

rit. a tempo cresc.

ú - do - lí. Ach, o - brať k nám své mi - lo - srd - né o - či, ach o - brat k nám

rit. a tempo cresc.

dolcissimo

své mi - lo - srd - né o - či a Je - - - ží - še

Ped.

kte - rý jest plod ži - vo - ta tvé - ho, nám po tom - to

pu - to - vá - ní u - kaž, o mi - lo - sti - vá, o pří - vě - ti -

dim.

77

vá, o pře - slad - ká Pan - no Ma - ri - a, o pře-slad-ká

pp

Ped. Ped. Ped.

Pan - no Ma - ri - a! (zimničnou řečí) A Šte - vu - ška mi o-chra - ňuj,

(Šramot u dveří.)

f accel.

Ped. Ped.

a Šte - vu - ška, a Šte - vu - ška mi o - chra - ňuj a

accel.

ne - o - púšťaj mi ho, ne - o - púšťaj mi ho, mat - ko mi-lo-sr-den-ství!

(Zabušení na okno.)

sff sf

Výstup VII. (VIII.)

Jenůfa. Kostelnička.

Con moto. 𝅗𝅥 = 76.
Jenůfa (vyskočí). 78

Kostelnička.
(Ustrašeně, těžce oddychajíc a tetelíc se.)

Kdo to je? Je - nůf - ko

ty jsi je-ště vzhů - ru?!

O - te - vři ok - no

Jenůfa
(pootvírá okno).

Ne - se - te

Kostelnička (u okna, uleknutě)

Ště - vu - ška? Tu máš klíč,

o - te - vři, o - te - vři dvé - ře,—

79

ru - ce se mi tře - sou,— zi - mou...

cresc.

(Jenůfa přivřela okno, ne na celo; jde ke dveřím a odemkne)

zi - mou...

Jenůfa. 80

f

Kde je Šte-vu-ška?

mf

Vy jste ho ne-cha-ly ve mlý-ně?

p

Ped.

Ped.

Vy jste ho ne-cha-ly ve mlý-ně?

Ped.

(Radostně).

Snad k nám s ním do-jde sám Šte-va na be-se-du, vid' - te, ma-mi-čko

Ped.

ritard. *a tempo*

pro to roz-to-mi-lé dec - ko?

ritard. *a tempo*

81

Kostelnička.

f

Děv - či - co, ty blouz - níš. Po - těš tě

f

Pán - bůh a - le ty ješ - tě

Ped.

o tom ne - ště - stí ne-víš. Dva dny jsi spa - la v ho-reč-ce,

dva dny jsi spa - la v ho-reč-ce...

A ten tvůj chlapčok umřel_ um-řel, umřel!

(Jenůfa klesá u Kostelničky na kolena opírajíc si hlavu o její klín.)

82

Moderato. ♩=88. Jenůfa.

f Tož u - mřel_

(Viola)

mf tož u - mřel můj chlap-čok ra-dost - ný, můj chlap-čok

ff *pp*

(Zajíkne se.)

ra-dost - ný, tož um-řel!

83

p

Ma-mi-čko, srd- ce mi bo-lí

a - le vy jste vždy-cky ří - ká - va - ly, že by mu to by-lo k přá - ní,

že by mu to by - lo k přá - ní že co mu Pán-bůh nachystá

— já bych běd-ná ne - moh-la! —

Tož už mi u - mřel—

84

tož je už an-dě-lí - čkem— a - le já jsem tak

Jenůfa.

si - rá bez ně-ho, tak je mi těž- - -

mf Kostelnička.

Po-dě-kuj Pá - nu— bo - hu! Po-děkuj

ko_ k plá - či_
Pá - nu_ bo - hu! Jsi za - se svo-bod-ná,
dim.
pp
k plá - či...
jsi za - se svo-bod-ná!
p
Tympani.
Larghetto. ♩=80.
(Odhodlaně, pevně)
f
85
A což Šte - va? Ma-mi - čko, sli - bo - va - li jste mi,
že pro ně - ho po - šle - te. Ten to mu - sí ta - ké
86
sf
f Kostelnička.
Nevzpo - mí - nej ho -
f
cresc.

vě - dět

le - da klet - bu mu přej! Byl ta - dy, když jsi le - že - la v tom

Kostelnička.

spán - ku, dí - tě vi - děl já před ně - ho na ko - le - na

pad - la, a - le on to všechno chtěl za - pla - tit

3 3 87

cresc.

3 3

ff

všechno chtěl za - pla - tit, všechno chtěl za - pla - tit!

3 3 3 3 3 3 3 3

f

Jenůfa.

mf espressivo

Och, Pán - bůh mu od - pusť —

f **Kostelnička.**

Te-be že se bo-jí, že máš to lí - co

mf

och, Pán - bůh mu od - pusť —

pošra-mo - ce-né, mne se ta-ké bo-jí,

och, Pán - bůh mu od- - -

že jsem bo-sor-ka, bo-sor-ka!

cresc.

Jenůfa.

88 (s pláčem.) rit. a tempo

pusť, och, Pánbůh mu od - - - - - pusť

fp rit. mf a tempo

Kostelnička.

A s tou rych-tá-řo-vou už je za-slí-ben. Ne-lá-mej si

mf

pro tu slo-tu o-pi-ja-vé-ho hla-vu! A važ si

mf

89 Meno mosso.

f (široce)

ra-dě-ji La-ci! To máš pra-vou spo-leh-li-vou lás-ku!

Výstup VIII. (IX.)

Laca. Předešlé.

Kostelnička. *mf* Toť zrov-na jde!... (k Jenůfě, s chvatem) *p* On o to-bě vše-chno ví,

Laca. (ke Kostelničce) *f* Te-tu-ško, te-tu-ško,

p *mf*

90

já mu vše chno po-vě-dě-la a on ti od-pu-stil,

ne-by-li u rych-tá-řů do-ma.

Quasi Andante. ♩=112.

Quasi Andante. *dolce*

Kostelnička. od-pu-stil.

Laca (blíží se k ní podávaje jí ruku). *f* Je-nůf-ka! *mf* Po-těš-tě Pán-bůh,

(Laca spatří Jenůfu).

ff

Ped.

Je-nůf-ka!

mf Ne-po-dáš mi ru-ky?

p *dim.*

91

Moderato. ♪ = 72.

Jenůfa.

mf Dě ku-ji ti, La-co, za vše-cko dob-ré,

mf

Ped.

co jsi se o mně na-smý-šlel po ten čas, co jsem ti

Ped.

by-la s o-čí! Já jsem tě

cresc. *p*

mno-ho-krát z komůr-ky sly-še-la, jak jste tu s ma-mi-čkou

Jenůfa.

f

vždy o mně ho-vo-ři-li. O vi-díš, jak jsem bědná!

Laca.

dolce

Však za-se

f *cresc.*

Ped.

Laca.

o-kře-ješ, své dí-tě o-že-líš!

Jenůfa. 92

mf

Já jsem

pp *p*

Ped.

si ten ži-vot ji-nak my-sli-la, ji-nak

Ped. Ped.

93

my-sli - la__ a - le včil už jak bych stá - la

pp

Ped.

u kon-ce!

smorz. et riten.

Meno mosso.

Kostelnička.

94

Laca.

(smutně)

p

A za mne bys ne - šla, za mne, Je - nů - fka?

(zimničně).

mf

Pů - jde za te - be,

marcato

mf

accel. cresc.

pů - jde, La - co, pů - jde...

A za mne bys ne - šla, za mne

Půjde za tebe, půjde... Laco, půjde!

Jenůfo za mne Jenůfo?

Kostelnička.

Ona včil už ztracený rozum našla,

(Klesne na židli.)

a musí být ještě šťastná.

Adagio. ♪ = 58.

Jenůfa.

95

Mamička tak dětinsky hovoří! Jak by sis mne to vzal?

cresc. *sf* *p* *mf*

Ped. Ped. Ped.

96

O roz - važ si to dob - ře! Ma - je - tku,

Ped.

po - čest - no - sti ne - mám __ a lá - sky té pě - - - -

Ped. Ped. Ped.

kné __ pro vše - cko na svě - tě __

té už ta - ké ne - mám. Chceš mne ta - ko - vou?

p

dim.

Moderato. Laca.

(Schvátí ji do náručí a políbí ji na tvář.)

Chci, Je - nůf - ka, chci

97

98

Jenůfa.

rit.

(přítulně, lehce)
dolce a tempo

Pak bu - du s te - bou, s te - bou sná - šet vše - chno

Kostelnička. (namáhavě se vzchopí a béře se knim)

rit.

Vi-dí - te,

Laca.

a tempo espress.

dolce

Je-nůf-ka, jen když bu - deš, bu - deš má, jen když

rit

fpp a tempo

99

dob - ré vše - chno, všechno zlé!

že jsem to pře-ce dob-ře u - či ni - la, dob - ře

bu - deš, bu - deš má!

Kostelnička.

u-či-ni-la, do - bře!

A já vám včil žehnám z to-ho těž - ké-ho

f *fp*

srd - ce:

100

Moderato. ♩ = 92.

(těžce)

ať vás Pánbůh

fp *fp* *fpp* *fpp* *fp*

vždy vy-trh-ne z kaž - dé-ho trá - pe-ní, z kaž - dé-ho

fpp *fpp* *fp*

trá-pe-ní, ať vám že-hná vždy

fpp *fpp* *fpp*

na zdra-ví, spo-ko-je-no-sti i ma-jet-ku...

fpp

101

p

a-le je-mu té pří-či-ně vše-ho ne-ště-stí

p

Ped. Ped. Ped.

sf *f*

klet-bu-ju, klet-bu-ju, a-by

mf

Ped. Ped. Ped.

je - ho že-na, kte-rá si ho sta-kým srdcem vez - me,

cresc.

Ped. Ped. Ped.

spí-še rozumu po - zby - la, než pře-kro - čí jeho práh!

3

Ped. Ped. Ped. Ped.

(Klesne na židli.)

ff

102

Bě - da je-mu i mně! Bě - da je-mu i mně!

Ped. Ped. Ped. Ped.

(Průvan otevře okno.)

ff sf sf fp

Ped. Ped. Ped.

Kostelnička.

Co to ven - ku hu-čí_

Laca.

Co jevám,te-tuš-ko?

na - ří - ká?

103

(Vykřikne.)

sf

Drž - te mne!

f

Ped.

Ped.

(Laca soucitně jí obmyká rameno.)

Stůj - te při mně! La - co,zůstaň!

fp

Ped.

(Rozhlíží se ustrašeně.)

Laca.

Co je vám, te - tuš - ko?

104

f

Ped.

Ped.

Ped.

Ped.

(Jenůfa jde zavírat okno.)

f Za - vřte o - kno!

sf **Jenůfa.** Ha, ja-ký to ví - tr a mráz!

Kostelnička. Recit. *ff* Ja-ko by sem smrt' na-ču- ho-va - la!

sf *sf* 6 5 Ped.

Maestoso. 𝅗𝅥 = 60

105

Opona rychle spadne.

fff *ff* 6 Ped.

Jednání III.

Jizba Kostelničina z druhého jednání. Na stole bílé prostěradlo a květináč s rozmaryjí, několik proutků opentlené rozmaryje na talíři. Láhev vína, několik sklínek a talíř koláčů.

Výstup I.

Kostelnička, Jenůfa, Laca, stařenka, pastuchyňa.

Jenůfa sedí na židli, svátečně ustrojena, modlitby a šátek v ruce.
Pastuchyňa jí pozadu uvazuje šátek na hlavě.
U Jenůfy stojí **Laca**. U stolu na židli sedí **stařenka** ze mlýna.
Kostelnička přechází jevíc horečný nepokoj a vnitřní muka; jest velmi přepadlá a schvácená. Jenůfa vyhlíží svěžeji než v jednání II., ale vážně.

Andante. ♩ = 67

mf

Ped.

mf *sfp*

sfp

cresc.

cresc.

f

sf

1

mf

Ped.

ff

sf

Ped.

sf

Ped.

fp dolce

p

Ped.

Ped.

sf

2

ff

Ped.

3

dim.

pp

rit.

a tempo

mf

ff

f

f

Opona vzhůru!

fp

4

pp

Ped.

mf Pastuchyňa.

Ne-ní ti tesk-no,

Je-nůf-ko?

sf Jenůfa.

Ne-ní.

mf Laca.

Proč by jí

by-lo te-skli-vo, však já jí jak-živ ne-u-blí-žím!

5

Pastuchyňa.

Kostelnička (uleknutě).

sf

Co to šra-mo-ce za dveřmi? (otvírá dvéře novým příchozím.)

Pastuchyňa.

Ví - taj-te!

sf *f* *sf*

Kdo to jde?!

Ne-le-kej-te se, to je rychtář s rycht-ář - kou.

Výstup II.

Rychtář, rychtářka, předešlí.

Moderato. 𝅗𝅥 = 54.

Rychtář 6

(podává Kostelničce ruku).

f (Široce.)

Dej Bůh ště-stí....

sf *pp*

a tempo

Pastuchyňa.

Což jste se nás po-le-ka-la? To je je-jí ne-moc,

Rychtář. to je je-jí ne-moc, to je je-jí ne-moc! Ví - taj - te!

Nás po-le-ka-la? Do-šli jsme na po-zva-nou,

Ví - taj - te!

Ka-rol-ka jen co se do-čká Šte-vy, přijdou spo-lu,

při-jdou spo-lu.

Laca. Zdrávi do-šli!

Jenůfa (povstane). Ví-taj-te!

Pastuchyňa (lehce, u stolu).

mf

Ne-vím, co se pa-tří spí-še,

p

Ped.

co se pa-tří spí-še, či při-špend-lit roz-ma-ry-ju,

Ped.

ne-bo po-dat na za-vda-nou. Já jsem tu dnes

na po-ma-haj. Ko-stel-ni-čka je po-řád

cresc.

(Podává na zavdanou a potom rozmaryju.)

po ne - mo - ci sla - bé - ho du - cha.

Rychtář.

Vi - dět to po ní, hy - ne, hy - ne jak - si!

Co jste vy bý - va - la

za ženskou statečnou, jen na vás vše - cko hrá - lo!

Ped.

L'istesso tempo.

(Připíjí si.)

f Ať už ne-na-ří-ká-te,

ff

ať' je vše-cko v po-řádku!

Larghetto. ♪. = 76.

Kostelnička.

mf Vy-pra-vu-ju dnes Je-nů-fě

mf dolce

Ped.

svat-bu s hod-ným člo-vě-kem, mně ne-ní

do ná-řku. A-le cí-tím to,

cresc.

(Chopí se za hlavu.) *f*

hy-nu, hy-nu. Och — bý-va-jí to mu - ka!

mf cresc.

Spá - - nek nikdy ne-od - leh-čí — musím být vzhů-ru —

f

8

Jenůfa.

mu-sím — a-bych to vše-chno za - ži - la. Ma-mi-čko,

mf

mf

však dá Pán - bůh, že se je - ště u - zdra - ví - - te!

Ma-mi-čko, však dá Pán-bůh, že se ješ-tě u-zdra-ví-te!

Kostelnička.

Nechci se u-zdravit — ne-chci,

cresc.

Kostelnička.

ne-chci, ne-chci...

f

Dlou-hý ži-vot

9

byl by hrůzou — byl by hrů-zou —

ff

sempre

Ped.

pp

a jak tam? —

pp

dim.

Ped.

Con moto. ♩= 69.
(Vzpamatuje se.)

10

Dnes je tvá veselka, Je-nůf - ko

já se z ní tě-ším.

11

Rychtářka (ke Kostelničce):

Co si to jen Je-nů-fa vza-la do hla-vy, že jde ke vdav-kám ja-ko mú-drá vdo-va na-stro-je-na?

Kostelnička.

O-na, Je-nů-fa?

Zrov - na tak je - dno - du - cho cho - dí - va - jí ku ol - tá - ři

nej - vět - ší pá - ni. Co by jen na o - by - čej - no

na - stro - je - na ne - moh - la jít Je - nů - fa?

Rychtářka.

Pá - ni si dě - la - jí

vše - cko po mo - dách, a - le my ta - dy na dě - di - ně,

12

a - le my ta - dy na dě - dí - ně!

sf

f

No, já bych ku ol - tá - ři by - la ne - šla

bez věn - ce a pan - tlí, ne - šla, ne - šla,

marcato

f

ne - šla, ne - šla, a - ji za ti - síc rýnských, ne - šla,

f

ne - šla!

ff

p

Ped.

Meno mosso. **13**

mf Kostelnička.

Po - jďte se po - dí - vat na je - jí vý - bav - ku!

Pastuchyňa *f* (k rychtářce:)

Pro - to o - na přec zů - sta - ne spo - řá - da - ná

p

Pastuchyňa.

aj ši - kovná žen - ská!

Kostelnička. **14**

Sa - ma jsem já vše - chno,

mf

všechno spo - řá - da - la: ta - ko - vou vý - bavku hned tak

cresc.

mf

(Všichni odejdou do komory, zůstane jen **Jenůfka s Lacou.**)

ne-vi-dět!...

acceler

rf

rf

Ped.

Výstup III.

Laca, Jenůfa.

Moderato. ♩ = 69.

Jenufa. 15

dolce

mf

Vi-díš, La-co, já to tu-ši-la,

p

že to kaž-dé-mu na-pad-ne, jak jsem to na

zdav-ky na-stro-je-na.

mf **Laca** (vytahuje z kapsy kazajky kytičku.)

Je-nůf-ka, já ti pře-ce

16

kyťičku donesl... Je až z Belovce

mf *mf*

Jenůfa.

od za-hrad-ní-ka. Dě-ku-ji ti, La-co!

dolce

Och, La-co,

Laca.

Tu bys nevza-la tu bys ne-vza-la,

cresc. *p*

Ped.

(Připne si kytičku na kordulku.)

ta-ko-vé ne-vě-sty tys si ne-za-slou-žil!

Je-nůf-ka?

Laca. *f* 17

O dě - ti - no, už mi o tom ne-mluv!

pp

Mne jen to ranou u - de - ři - lo

f

v tu prv - ní chví - li, jak mi to te - ti - čka řek - ly

p

a - le po - tom hned jsem ti to od - pu - stil!

ritard.

fp

ritard.

18 Quasi Adagio.

dolce volněji

Však se já na to - bě tak mno-ho pro-vi-nil,

mf dolce volněji

f

ce - lý ži - vot to - bě to mu-sím vy-na-hra-zo - vat, —

Jenůfa.

mf 19

Tak mi je lí - to te - be,

Laca.

— ce-lý svůj ži - vot, ce - lý svůj ži - vot,

Ped.

tak mi je lí - to te - be! Tys při mně stál v ne-ště-ští,

ce-lý svůj ži - vot!

cresc.

ty, mí - sto Šte - va. Tys při mně stál v ne-ště - stí,

Já vím, žes Šte - va lú - bí - la,

ty, mí - sto Šte - va!

je-nom když včil už naň nemyslíš.

f

Já no-sil v srd-ci zášť na

sf *sf*

f

Ped.

Laca.

Šte - va —

a o všechno bych ho byl nej-ra-dě-ji

20

espressivo

připra-vil.

A - le tys mi na-ká-za-la,

a-bych se s ním u-dob-řil —

f

já — už jsem to všechno zlé

Ped.

v so - bě pře-ko-nal — *f* vše - chno, *ff* že tys [21]

ff *sf* Ped.

se mnou, že tys se mnou!

sf *sf*

dim.

22

mf

Števa jsem,jak se patří,

p

Ped.

po - zval na na - ši svat - bu, na na - ši svat - bu, na na - ši

svat - - bu;

23

slíbil,ze dojde

mf

cresc.

ja- ko bra- tr i s Karolkou.

Výstup IV.

Števa, Karolka, předešlí.

24

f

A hen už jsou tu!

(Vstoupí Karolka a Števa.)

f *accel.*

Andante. ♩= 116.

f Karolka.

Pán-bůh rač dát dob-rý den, Pán-bůh rač dát dob-ry den,

dob-rý den!

mf

Šte-va se tak dlou-ho zdr-žel

f *fp*

se stro-je-ním, ja-ko kdy-by se mu no-hy

25

rit.

f a tempo

k ze-mi le-pi-ly! Vin-šu-ju vám,

rit.

f a tempo

vin-šu-ju vám, a-by vám dal Pán-bůh ště-stí

p

a bo-ží-ho po-že-hná-ní, a bo-ží-ho

26

po-že-hnání!

mf

Já se bu-du dnes na te-be zkor-mou-ce-ně dí-vat,

že to ta-ké na mne do-jde jít

ku ol-tá-ři. Jen ško-da, jen ško-da, že si to tak

cresc.

ja - ko mú - dří bez mu - zi - ky od - bý - vá - te!

sf

Ped.

Jenůfa.

No

Karolka.

f

A včil, Šte - vo, vin - šuj ty!

Števa. (V rozpacích.) *f*

Já to tak ne - u - mím

mf

Ped.

ne - ško - dí, tu po - dej - te si s bratrem ru - ce!

A včil, Šte - vo, vin - šuj, ty!

ja - ko Ka - rol - ka!

Meno mosso.

Jenůfa.

28

Ka - ždý z vás má ně - co pěk - né - ho na so - bě.

Ty, Šte - vo, svou tvář - nost a La - ca

Karolka.

Je - nom ty je - ště

tu dob - rou bo - ží du - ši!

Šte - vo - vi na - po - věz, že je pěk - ný; bez to - ho ne - ví

co vy - vá - dět!

Jenůfa.

mf

Ta - ký dě - ti - na on by je - ště byl?

Tempo I. Andante. ♪ = 116.

Laca. 29 *mf*

Kdy vy bu - de - te mít ve - se - lí?

Števa. *f*

Zrov - na za čtr-náct dní.

Karolka (žertovně:) *f* *sf*

I - ha, bu-du-li já je-nom chtít! Tře - ba tě je-ště od - pra - vím. Bez to - ho mne li - dé stra - še - jí s te - bou!

f>

Števa. 30

f *rall.*

Ty bys to do-pra-vi-la — ži-vot bych si mu-sel vzít!

f *rall.* *ff*

Adagio. ♪ = 63.

Jenůfa. 31

mf

Vi-díš, Šte-vo, to je tvo-je pra-vá

f *pp*

lá - ska! Bo-dajť by tě ni - kdy ne-za-bo-le-la,

ne-za-bo-le-la!

(Rychtář, Kostelnička a ostatní vracejí se).

pp *string.*

Ped.

Výstup V.

Rychtář, Kostelnička, ostatní.

Con moto. ♪ = 112.

Rychtář. 32

To by - lo ňá - ké - ho, to by - lo ňá - ké - ho

Kostelnička.

Šte-va je tu! Do-šel zas u-ro-bit ně - ja - ké ne - ště - stí!

pro-hlí - že-ní!

(K Lacovi)

U - pro - si - li jste mne, a - le ne - mo - hu ho

vi - - - - dět!

Laca (ke Kostelničce:)

Když Je - nů - fa

Rychtář.

Kdy-bych si ne-byl za-pá-lil ci-gár-ku, už by to

to - ho se do - ža - do - va - la!

hra - bá - ní mne by - lo do - pá - li - lo!

Rychtářka.

Řád - ně jste ji vy - ba - vi - la, ta čest se vám,

Výstup VI.

Předešlí, Barena s děvčaty

(přináší kytici z rozmaryje a květu muškátu, ověšenou barevnými stužkami)

Poco mosso. ♪ = 144.

Barena. 33

Pán Bůh rač dát dob - rý den!

Rychtářka.

mu - sí dát!

Děvčata.

Sopran

Ne - po - zva - li jste nás,

Alt

Pán Bůh rač dát dob - rý den!

my vás dlou - ho za - ba - vo - vat ne - bu - dem, —

my vás dlou - ho za - ba - vo - vat

Barena. *f*

Bar žád - né - ho ve - se - lí

ne - bu - dem, ne - bu - dem,

ne - bu - dem, ne - bu - dem,

mf

ne - stro - jí - te, pře - ce jsme se zdr - žet

ne - bu - dem, ne - bu - dem,

ne - bu - dem, ne - bu - dem,

cresc.
ne - moh - ly, a - by - chom ne - šly
my vás dlou - ho za - ba - vo - vat, my vás dlou - ho za - ba -
my vás dlou - ho za - ba - vo - vat, my vás dlou - ho za - ba - vo - vat
cresc.
rit.
Un poco mosso.
Je - nů - fě vin - šo - vat a za - zpí - vat!
ff
vo - vat ne - bu - dem, za - ba - vo - vat ne - bu -
ff
ne - bu - dem, za - ba - vo - vat ne - bu - dem!
f rit.
Un poco mosso.
34
f
Tož vám o - bě - ma vin - šu - je - me
Sop.
dem!
p

to - lik ště - stí, co je ka - pek v hu - stém de - šti,

f Sopr.

Tož vám o - bě - ma

vin - šu - je - me to - lik ště - stí, co je ka - pek v hu - stém de - šti,

f Barena.

a teď si za - zpí - vá - me!

a teď si za - zpí - vá - me, za - zpí - vá - me!

za - zpí - vá - me!

mf

Ped.

Allegro. ♩ = 116.

f

Děvčata.

1. Ej, mam-ko, mam - ko, ma-měn-ko mo - ja! Ej, mam-ko, mam - ko, ma-měn-ko mo - ja!
2. Ej, dcer-ko, dcer - ko, dce-ruš-ko mo - ja! Ej, dcer-ko, dcer - ko, dce-ruš-ko mo - ja!
3. Ej, mam-ko, mam - ko, ma-měn-ko mo - ja! Ej, mam-ko, mam - ko, ma-měn-ko mo - ja!

35

mf

Ped.

Barena.

f

1. Zjed - nej - te mi no - vé ša - ty, já se

Zjed - nej - te mi no - vé ša - ty, já se
Ne - chaj to - ho vy - da vá - ňa, však si
Ta - ké jste vy mla - dá by - ly, rá - da

sf

bu - du vy - dá - va - ti. Ej!

sf

bu - du vy - dá - va - ti. Ej!
eš - če hru - bě mla - dá. Ej!
jste se vy - dá - va - ly. Ej!

sf

f

36

Barena.

A

Rychtář. *f*

Dob - ře jste to za - zpí - va - ly,

Meno mosso.

Jenůfa. *mf dolce*

Dě - ku - ju, dě - ku - ju vám

Barena.

(Podává Jenůfě kytici.)

to si od nás vez - mi, Je - nůf - ko!

Rychtář.

dob - ře, dob - ře, dob - ře!

Meno mosso.

fp

Ped.

Ped.

z ce-lé-ho srd - ce! Tak mi - le mne to

Laca. *f*

Pan fa - rář, pan

Ped.

do - ja - lo!

fa - rář na - ká - za - li při - jít do ko - ste - la

zrov - na v de - vět, de - vět!

Rychtář. *f*

Tož si jen po - pil - te s po - že - hná - ním —

Larghetto. ♩ = 60.

a - by už to šlo!

(Laca a Jenůfa pokleknou před stařenkou.)

37

pp

Ped.

Laca.

mf dolce

U - cti - vo vás pro - sím, u - cti - vo vás pro - sím

o po - že - hná - - - - ní.

rit.

rit.

Moderato. ♩ = 92.

38

ppp

Stařenka.

mf

Tož já vám že - hnám,

Ped.

ve jmé-nu ot - ce, Sy - na aj Du - cha sva - té - ho.

Stařenka.

Ty, La co, mne zle ne - vzpo - mí - nej!

Rychtář.

f A včil, Ko - stel - nič - ko, vy to a - si do - ká - že - te, jak ve - leb - ní - ček!

(Snoubenci líbají stařence ruce.)

sfp

Ped.

(Snoubenci pokleknou před Kostelničkou; ona zvedne ruce. Venku hluk. Kostelnička couvne poděšena. Zvenčí je rozeznati z hluku dva hlasy.)

f

1. Hlas. Sopran. (zvenčí)

ff

Chu - ďát - - - - - - - - ko!

ff

Ped.

Ně - ja - ká be - sty - ja u - ni - či - la dí - - - - - -

2. Hlas. Bariton. (zvenčí)

f

Ke - rá

Kostelnička.

f

Co

- - - - - - tě!

bez - bož - ni - ca to u - ro - bi - la?

Výstup VII.

Pasák Jano, ostatní.

Kostelnička.
dí - - tě? co s dí - tě - tem tam kři - če - jí?

Jano (vběhne). *f*
39
Rych - tá - ři — hle - da - jí vás.

Rychtář. *f*
A co je? Co - že to?

Ped.

Jano.
Vy to je - ště neví - te? Vy to je - ště neví - te?

f **Števa.**
Co se dě - je?

Jano.
Se - ká - či z pivo - varu na - šli pod ledem přimrzlé dí - - -

- - - - - - - tě!

Sopr. Alt.

40

ff

sfp

O hrů - - za! O

Tenor.

ff *sfp*

Bas.

ff *sfp* *sfp*

O hrů - - za! O hrů - - za!

Ped.

sfp *sf*

hrů - - za! O hrů - - - - - - za!

sfp *sf*

sfp *sf*

O hrů - - za, hrů - - - - - - za!

f Jano.

Ne - sou ho na des - ce, je ja - ko ži - vé

v peřince, v po-vi-já-ku, na hla-vě červenou pu-pi-nu.

To je na hrů - zu, to je na hrů-zu;

li - dé nad tím na - ří - ka - jí — nad tím na - ří - ka - jí —

Výstup VIII.

Kostelnička, stařenka, Števa.

Kostelnička.

f

Je - nů - - - - - -

Jano. 41

o po-běž - te, o po-běž - te!

(Jano odbíhá; za ním rychtářka, rychtář, lid, pastuchyňa, Laca, Jenůfa a Karolka.)

fa—

(Jen Števa ztrnule stojí a u postele Kostelnička se stařenkou.)

ne - od - bí - haj— o

ne - od - bí - haj!

42

mf

Ped.

Ped. Ped.

dim.

sfp f 3 3

Ped.

Kostelnička.

Držte mne — braňte mne —

Stařenka.

f

A - le

3 3

sfp

3 3

fp

držte mne, braňte mne—

dce - - - ro mo - je!— a - le

fp *fp*

držte mne— braňte mne—

dce - ro mo - je!

Dce-ro, za - se

sf *sf* *sf*

ff

to jdou pro mne, pro mne!

(Števa odbíhá a u dveří vrazí do něho Karolka.) (Karolka chopí Števu za ruku.)

blouz-níš, blouz-níš!

Výstup IX.

Předešlí, Karolka, (později) **Jenůfa a Laca.**

Karolka.

f

Šte - vo, to je ti straš - né... Svat - ba po - ka - že - na...

43

ff

Ped.

Já být ne - vě - stou, pla - ka - la bych.

Jenůfa. (zvenčí) *f*

O

Bo - - - - že, můj Bo - že, to je můj chlap - čok,

můj chlap - čok!

Števa.

mf

Jak by mi ten křik

(Jenůfa se Lacovi vytrhuje.)

no - hy pod-ťal. A úz - ko je mi včil!

(Laca táhne Jenůfu dovnitř.)

sf

Jenůfa. Poco mosso.

sf

Pusť mne_

Laca. **44**

ff

Je - nů - fa, Je - nůf - ka!_

ff

Laca.

vzpa - ma - tuj se, vzpa - ma - tuj se! Co tě to hrozné-ho

cresc.

sf

Pusť mne!

Laca.

na-pad-lo! Li - dé to sly - ší! O vzpa - ma - tuj se,

Jenůfa.

sf

vzpa - ma - tuj se! Pusť mne, to je Šte - vu - ška, můj

chlap - čok, můj, můj!

(Vstoupí rychtář, v ruce povijan a červený čepeček. Za ním ostatní.)

cresc.

Výstup X.

Rychtář, ostatní.

(Dvéře ostanou do kořán. Nazírá sem lid.)

Jenůfa.

45

Ha — vi - dí - te,

je - ho po-vi-ják, je - ho čep-čá-ček!

Sa - ma jsem ho ze svých pan - tlí
po - pra - vi - la!
Ej
Rychtářka.
mf
Sly - šíš, rych-tá ři! O - ni o tom vě - dí!
Jenůfa.
46
Li - dé,
kte - rak jste ho do-pra - vi - li,
bez tru - hél - ky_
bez vě - ne čku!
Tetka.
f
Je-ží - ši Kri - ste,
Je-ží - ši Kri - ste,

Co mu po-ko-ja ne-dá - te? Kde si ve sně-hu a

Tak u-tra-ti - la svo-je dí - tě!

3 3 3 3

le - du sním gú - la - li! Šte - - - vo,

Rychtář.

f

To už jsem snad bar bez pá - nů

47

Sopran.

Alt.

Tenor.

f 3

Ka-me-ním po ní!

Bas.

3 3 *ff* 3 3

mly - ná - ři, běž za ni - ma

na sto - pě!

Ka-menim po ní!

Ka-menim po ní! Ka-menim po ní!

Ka-menim po ní!

ho - nem běž — to je tvo - je

Já mu - sím být prv - ní ou - řad

Kamením po ní! Kamenim po ní!

Kamenim po ní! Kamenim po ní!

Ka-menim po ní! Ka-menim po ní! Kamenim

dí - - - - - - - - - - - - - tě!

(utírá si pot s čela.)

a — a

Ka - me - ním po ní! Ka - me - ním,

Ka - me - ním po ní!

po ní! Ka - me - ním po ní! Ka - me - ním,

Laca (hrozivě:)

Je - nom se od - važ - te

ra - děj bych se ne - vi - děl!

ka - me - ním po ní! Ka - me - ním po ní!

Ka - me - ním po ní!

ka - me - ním po ní! Ka - me - ním po ní!

ně - kdo se jí do - tknout!

Ka - me - ním po ní! Ka - me - ním po ní!

f Ka - me - ním po ní!

Ka - me - ním po ní! Ka - me - ním po ní!

Ži - vot vás to bu - de stát!

Ka - me - ním po ní! Ka - me - ním po ní!

f Ka - me - ním po ní! Ka - me - ním

Pě - - - - - -

Ka - me - ním po ní! Ka - me - ním!

po ní!

48

- - - - - - - stí vás do - bi - ju!

Quasi Recit.

Kostelnička (namáhavě se vzchopí).

Je - ště jsem tu já! Vy ni - če - ho ne - ví - te!

Adagio. ♩ = 54.

Kostelnička.

mf

49

To můj sku-tek — můj trest bo - ží!

Tenor.

ff

Ko-stel - nič - ka!

Bas.

f

Já jsem dí - tě Je - nůf - či - no u - ni - či - la, —

f

Ko - stel - nič - ka!

f

Ko - stel - nič - ka!

f

já sa-mot-ná. — Je - jí ži - vot — je - jí

sf

6 6 6 6

štěstí chtěla jsem zachránit. Tiskla se na mne han - ba,

6 6 6 6 6 6 6 6

(Klesne na kolena.)

že jsem pastorkyni do zkázy dochovala!

cresc.

6 6 6 6 6 6 6 6

dolce

Tys — Bo-že, to vě-děl že to ne-by-lo k snese-ní,

mf dolce

že by se mís-to dí-tě-te u-tra-ti-ly

50

ži-vo-ty dva... Je-nů-fa ne-by-la ve Víd-ni,

dim. *p*

p

já jsem ji scho-vá-va-la, o-má-mi-la,

cresc.

Ped.

dí-tě vza-la, kře-ce zanesla,

a v pro-se-ka-ný ot - vor

6

vstr - či - la.

Sopran. Alt.

f

3

Je-ží-ši Kri - ste!

Tenor.

f

3

Je - ží-ši Kri - ste!

Bas.

f

3

Je - ží-ši Kri - ste!

sf

cresc.

By-lo to ve - čer. O - no se ne - brá - ni - lo...

a - ni ne - za - píp - lo . . .

cresc. et accel.

6

3 3

Jen ja - ko - by mne na ru - kou pá - li - lo —

6

ff

a od té chví - le cí - ti - la jsem, že jsem

6

vra - žed — ni - ce. —

Sopran. Alt.

f

Je - ží - ši Kri - ste,

51

3

Je - ží - ši Kri - ste,

Tenor.

f

3

Je - ží - ši Kri - ste,

Bas.

f

3

Je - ží - ši Kri - ste, to že

sf

3 3

Sopran. Alt.

to že Ko - stel - ni - čka!

Bas.

Ko - stel - ni - čka!

52

a tempo I.

p dolce

mf

Jenůfě jsem po-tom

pp

dim.e rit.

ffp

řek - la, že je - jí dí - tě v bez - vě - do - mí

Con moto. ♩ = 92. 53

u - mřelo!

f

Kostelnička.

Och –

Jenůfa. *ff*

Ej,

ff

Ped.

sli - tuj - te se nad ní – ne - haň - te jí –

– ma-mičko pod led –

(Zuřivě.)

och!

O - na je nevinná . . . Mne

Ne - chte mne!

Kostelnička.

suď - te — mne ka - me - nuj - te

bí - dnou!

54

Karolka (k Števovi, jenž se zdrcen podpírá o okno.)

Šte-vo, to ty máš na svě-do-mí?

(Vrhajíc se matce kolem šíje.)

Ma-mi-čko, mně je tak

těž - ko k zamdlení.

Rychtářka. *mf*

Ka-rol-ka mo-ja!

Vyveďte mne

Laca. *f*

Och — Bože můj, Bo-že můj,

(Odejde.)

Ka - rol - ka mo - ja!

ven — já za Šte - va ne - pů - jdu

já — jsem to - ho pří - - či - na,

Karolka.

ra - dě - ji bych do vo - dy sko - či - la.

Laca.

já ti to lí - co zo - ha - vil,

Ped.

Pojd'me dom! Pojd'me dom!

Pastuchyňa. *f*

To je na ně - ho

a - by tě Šte - va ne - chal

Pastuchyňa.

(Karolka dere se ven, za ní matka.)

trest! Žád - ná děv - či - ca za ně - ho ne - pů - jde,

a tak po - tom vše - - - - - - chno

pp

(Števa zakrývaje si rukama tvář dere se ven.)

(Zdrcenou stařenku vyvádí pastuchyňa.)

choť by jen po - cti - vá ci - kán - ka by - la!

do - šlo na to ne - - ště - - - stí!

Výstup XI.

Jenůfa, Laca, Kostelnička, rychtář, ostatní

(bez rychtářky, Karolky a Števa.)

Largo.

Jenůfa. (se samostatně povznese, ke Kostelničce:)

55

mf

Vstaň-te, pě-stoun-ko mo - ja......

(Pozdvihuje Kostelničku.)

Do-sti smr-tel-né-ho po - ní-že- ní a muk vás če-ká!

Kostelnička. *f*

Kam mne po-zdvi-hu-ješ?!

Kostelnička.

(Hrůzyplně.) *acceller.* *ff* (Výkřik)

Víš, že mne po-ve-dou? Och!

(Doběhne ke dveřím komory.) *a tempo* *ff*

Ne, ne!.... Já ne smím! O-ni by te-be sou-di-li, Je-nů-

Jenůfa. *f*

56

A ta mo-je pě - - - stoun-ka

- - - - fo!

pp

Ped. Ped.

už to chá-pu, už to chá-pu ne-ní

Ped. Ped.

pro-klí-ná-ní hod-na. Ne-za-tra-cuj-te ji!

Laca.

f

Je-nůf-ka, ne-u-šel ti

Ped.

Do-přej-te jí ča-su k po-ká-ní! A-ji na ni

roz-um z ces-ty?

cresc.

mf

Ped. Ped.

Jenůfa.

Spa-si-tel po-hléd-ne!

cresc.

Grave. ♪ = 63.

Kostelnička.

mf

57

Odpusť mi je-nom

mf

Ped.

ty___ od-pusť mi je-nom ty___ včil už vi-dím, že jsem se-be

mi-lo-va-la víc než te-be, že jsem se-be mi-lo-va-la víc než

cresc.

te- -be. Včil už ne-mů-žeš vo-lat: „Ma-mi-čko, aj

58

ma - mi - čko!"

Tys ne - moh - la

dě - dit mo - ji po - va - hu, mo - ji krev a já z te - be včil

be - ru sí - lu.... chci tr - pět, tr - pět!

59

A - ji na mne Spa - si - tel

Jenůfa.

po - hléd - ne! Pán - bůh vás po - těš!

cresc.

Kostelnička.

Pojď' - te, rych-tá - ři! Veď'-te mne!....

sf

Jenůfa.

(Rychtář podepře Kostelničku v rameni a odchází. Za nimi se hrnou všichni.)

Pán - bůh vás po - těš!

60

ff

Ped.

(Zůstanou jen Jenůfa a Laca.)

ff

longa.

9/16

Ped. Ped. Ped.

Výstup XII.

Jenůfa, Laca.

Moderato. ♪. = 58.

61

pp

Ped. Ped.

Jenůfa. mf

O-de-šli.... Jdi

pp

Ped. Ped.

ta-ké! Však včil vi-díš,

Ped. Ped.

že s mým běd-ným ži-vo-tem svůj spo-jit

dim.

Ped. Ped.

ne - mů - žeš!

62

mf

Ped.

Buď s Bo- - hem....

a pa - ma - tuj si, a pa - ma - tuj si,

žes byl nej - lep - ší člo - věk, nej - lep - ší člo - věk

je - hož jsem po - tka - la na svě - tě!

f *f*

Ped.

63

Žes mi zú - my - sl - ně po - ra - nil to lí - - - co,

Ped.

to jsem ti dáv - - - no od - pu-sti - la.

cresc.

To jsi hřešil je - nom z lás - - - ky,

ja-ko já kdy - - si.

pp

Laca. *dolce* 64

Ty o-de - jdeš do svě - ta za hodněj - ším ži-vo - tem

Ped. Ped.

Jenůfa.

Víš, že mne budou vo - lat

Laca.

a mne ne-vez - meš s se - bou, Je - nůf - ka?

Ped. Ped.

Jenůfa.

k sou - du, že každý se na mne s o- po-vr-že-ním

Ped. Ped.

po-dí - vá?

Ped.

Laca (pohybliněji). 65

dolce

Je- - - nůf- - - - ko, já i to pro te - be sne - su,

mf dolce

Ped. Ped.

já i to pro te-be sne - su.

Ped. Ped.

Co nám dosvě - ta,

℘ed. ℘ed.

Jenůfa (překonána). *ff*

O

Laca.

když si bu-de - me na ú - tě - chu!

℘ed. ℘ed.

Jenůfa.

La - - - - - co, du - ša mo-ja! O

℘ed.

pojď, o pojď! Včil k to-bě mne do-ved-la lá - ska

℘ed. ℘ed.

ff

ta vět - ší, co Pán ——

— bůh —— s ní spo - ko - jen!

Maestoso con moto. 66

ff Zrychlovati.

(Opona padá.)

sff

cresc.

cresc.

Allegro.

ff

Konec opery.

